

WYROK

Warszawa dnia 5 maja 2026 roku

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodniczący: Renata Tubisz

Protokolant: Mikołaj Kraska

po rozpoznaniu na posiedzeniu/rozprawie w dniach 15 i 30 kwietnia 2026r. w Warszawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 11 marca 2026r. przez **odwołującego:** P.G. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą P.G. Health Impression ul. Dobrego Pasterza 205/8, 31-416 Kraków w postępowaniu prowadzonym przez **zamawiającego:** Gmina Miejska Kraków – s.f. Urząd Miasta Krakowa Plac Wszystkich Świętych 3-4, 31-004 Kraków **z udziałem przystępujących:**

- 1.A.C. prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą A.C. Firma – Handlowo - Usługowa V. II ul. Legionów Józefa Piłsudskiego 7/7, 30-509 Kraków
- 2.Z.H. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Mystków 488, 33-334 Kamionka Wielka

po stronie zamawiającego

orzeka:

1. Oddala odwołanie

2. kosztami postępowania obciąża odwołującego: P.G. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą P.G. Health Impression ul. Dobrego Pasterza 205/8, 31-416 Kraków i :

2.1. zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę 7.500,00 zł 00 gr (słownie: siedem tysięcy pięćset złotych zero groszy), uiszczoną przez odwołującego: P.G. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą P.G. Health Impression ul. Dobrego Pasterza 205/8, 31-416 Kraków, tytułem wpisu od odwołania

2.2. zasądza od odwołującego P.G. prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą P.G. Health Impression ul. Dobrego Pasterza 205/8, 31-416 Kraków kwotę 4.870,25 zł. (sł.: cztery tysiące osiemset siedemdziesiąt złotych dwadzieścia pięć groszy) na rzecz zamawiającego: Gmina Miejska Kraków – s.f. Urząd Miasta Krakowa Plac Wszystkich Świętych 3-4, 31-004 Kraków, tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.

Na orzeczenie - w terminie - 14 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Zamówień Publicznych.

Przewodniczący.....

Uzasadnienie

ODWOŁANIE

Odwołanie od czynności zamawiającego w postępowaniu dotyczącym: „Przygotowanie paczek świątecznych zawierających artykuły spożywcze, dla osób z niepełnosprawnościami oraz seniorów z dostawą na terenie Gminy Miejskiej Kraków” Numer ogłoszenia **BZP**: 2026/BZP 00099330/01. data ogłoszenia: 2026-02-06. **Wartość** przedmiotu zaskarżenia: 482.820,00zł. Numer referencyjny postępowania: OR-10.271.8.2026 Identyfikator postępowania: ocids-148610-ea69ead3-0c69-46b0-b4f4-1f1cac7b6317 Numer ogłoszenia: 2026/BZP00099330; data ogłoszenia: 2026-02-06. Wartość przedmiotu zaskarżenia: 482.820,00zł. Zamówienie udzielane w trybie konkurencyjnym podstawowym: art.275 pkt 1 Pzp.

Działając w imieniu własnym, na podstawie art. 513 pkt 1 i 2 ustawy Prawo zamówień publicznych (Pzp), wnoszę odwołanie od niezgodnych z przepisami ustawy czynności Zamawiającego, polegających na **wyborze** jako najkorzystniejszej oferty złożonej przez **F.H.U. V. II A.C.** (dalej: „Wykonawca”).

Zaskarżonym czynnościom zarzucam naruszenie:

1.Art. 226 ust. 1 pkt 10 Pzp – przez zaniechanie odrzucenia oferty Wykonawcy zawierającej **błędy w obliczeniu ceny wynikające z niezgodności z ustawą o VAT**.

2.Art. 226 ust. 1 pkt 5 Pzp – przez zaniechanie odrzucenia oferty sprzecznej z warunkami zamówienia (m.in. oferowanie **towaru niedostępnego, brak potwierdzenia cech jakościowych, samowolna modyfikacja Formularza Ofertowego**).

3.Art. 109 ust. 1 pkt 10 Pzp – przez zaniechanie wykluczenia Wykonawcy, który **wprowadził Zamawiającego w błąd w zakresie spełniania warunku doświadczenia**.

4.Art. 128 ust. 1 w zw. z art. 16 Pzp – przez dopuszczenie do całkowitej podmiany Wykazu Dostaw po terminie składania ofert oraz prowadzenie niedozwolonego instruktażu merytorycznego.

5.Art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. b Pzp – poprzez wybór wykonawcy, który nie złożył wymaganych oświadczeń podmiotowych i nie wykazał spełniania warunków udziału.

W związku z powyższym wnoszę o:

- 1.Unieważnienie czynności wyboru oferty najkorzystniejszej.
- 2.Powtórzenie czynności badania i oceny ofert.
- 3.Wykluczenie Wykonawcy Victoria II i odrzucenie jego oferty.
- 4.Zasądzenie od Zamawiającego na rzecz Odwołującego kosztów postępowania.

•UZASADNIENIE ODWOŁANIA

I.Błąd w obliczeniu ceny – naruszenie ustawy o VAT (Art. 226 ust. 1 pkt 10 Pzp)

Wykonawca złożył ofertę, w której ceny łączone zostały obliczone z pominięciem reguł ustawy o VAT. Zgodnie z prawidłowym algorytmem: [cena jednostkowa netto] x [ilość sztuk] + [wartość podatku VAT od całej ilości netto] = [wartość brutto],

Wykonawca naruszył art. 3 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług w zw. z art. 226 ust. 1 pkt 10 Pzp.

ceny brutto winny wynosić odpowiednio:

- 1.Wielkanoc: 166 893,00 zł (Wykonawca podał: 166 820,00 zł).
- 2.Wigilia: 180 426,00 zł (Wykonawca podał: 180 420,00 zł).
- 3.Zamawiający, zamiast odrzucić ofertę, dokonał niedopuszczalnej modyfikacji cen, ustalając je na poziomie 166 900,00 zł oraz 180 440,00 zł. Takie działanie stanowi rażące naruszenie art. 223 ust. 2 Pzp, gdyż nie koryguje omyłki, lecz kreuje nową treść oferty.

II.Niezdolność oferty z SWZ – brak parametrów i oferowanie towarów nieistniejących

1.Mieszanka suszu wigilijnego: Wykonawca w wyjaśnieniach przyznał, iż produkt ten jest obecnie niedostępny i będzie w sprzedaży dopiero w listopadzie. Oznacza to, że w dacie składania oferty Wykonawca zaoferował produkt wirtualny, którego nie mógł skutecznie wycenić ani dostarczyć.

2.Wymogi jakościowe (Konserwanty): Zamawiający wymagał produktów bez konserwantów. Wykonawca przy mieszance suszu nie złożył żadnego oświadczenia w tym zakresie, a przy mieszance studenckiej złożył jedynie głoślowe zapewnienie, nie przedstawiając żadnych dowodów (kart produktu, poświadczonych informacji od producentów bądź dystrybutorów), co przyznaje sam Zamawiający w wezwaniu z dnia 23.02.2026 r.

3.Brak identyfikacji: Poz. „Herbata 25” nie posiada jednostki (gramy/sztuki). Produkty takie jak Czekolada „Amelia” czy „Majonez Kielecki” występują w wielu wariantach – Wykonawca nie sprecyzował, którą odmianę oferuje, co uniemożliwia porównanie ofert.

III.Samowolna modyfikacja Formularza Ofertowego (FO)

Wykonawca dokonał odręcznych skreśleń we wzorze Formularza Ofertowego, zmieniając narzucone przez Zamawiającego gramatury na własne. Zgodnie z orzecznictwem KIO, każda ingerencja we wzór formularza stanowiący opis przedmiotu zamówienia musi skutkować odrzuceniem oferty jako niezgodnej z SWZ.

IV.Wprowadzenie w błąd i brak doświadczenia (Art. 109 ust. 1 pkt 10 Pzp)

1.WMK S.A.: Wykonawca podał w wykazie wartość brutto, która de facto była wartością netto, co miało na celu sztuczne wykazanie spełniania warunku udziału.

2.SEWS: Przedłożona faktura dokumentuje zwykłą sprzedaż hurtową towaru do firmy, a nie usługę przygotowania, konfekcjonowania i dostawy paczek świątecznych. Są to rodzaje dostaw o zupełnie innym charakterze merytorycznym.

V.Braki formalne i proceduralne

Wykonawca nie złożył wraz z ofertą oświadczenia o niepodleganiu wykluczeniu (pkt 6.1.5.1 SWZ) oraz informacji o obowiązku podatkowym i sposobie realizacji zamówienia. Zamawiający naruszył zasadę równego traktowania (art. 16 Pzp), prowadząc z Wykonawcą wielokrotną korespondencję zmierzającą do „naprawienia” rażąco wadliwej oferty, co potwierdzają 8

VI.Próba polubownego rozwiązania sporu (Zasada szybkości i ekonomiki)

Odwołujący, działając w duchu dbałości o środki publiczne i prawidłowość postępowania, skierował w dniu 10.03.2026 r. do Zamawiającego przedsądowe wezwanie do unieważnienia czynności wyboru oferty najkorzystniejszej, wskazując na opisane wyżej rażąco naruszenia. Zamawiający do momentu wniesienia niniejszego odwołania nie udzielił żadnej odpowiedzi, co zmusiło Odwołującego do przeniesienia sporu na drogę formalną przed Krajową Izbę Odwoławczą. Brak reakcji Zamawiającego na oczywiste błędy rachunkowe i merytoryczne świadczy o braku woli rzetelnego zbadania sprawy na etapie polubownym.

VII.Świadome zaniechanie Zamawiającego mimo uprzedniego zawiadomienia o wadach (Art. 16 Pzp)

Odwołujący wskazuje, że jeszcze przed terminem składania ofert (pismo z dnia 08.02.2026 r.) oficjalnie poinformował Zamawiającego o krytycznych wadach w konstrukcji SWZ i wzoru umowy. Odwołujący punktował wówczas:

- Sprzeczność logiczną § 7 wzoru umowy (niemożność zachowania spójności sumy z iloczynem),
- Wadliwość mechanizmu określania stawek VAT (wymuszenie jednej ceny brutto dla produktów o różnych stawkach: 5%, 8%, 23%),
- Ryzyko naruszenia dyscypliny finansów publicznych i rzetelności fakturowania.

Zamawiający zignorował te zastrzeżenia, co doprowadziło do sytuacji, w której wybrany Wykonawca (Victoria II) przedstawił ofertę wewnętrznie sprzeczną rachunkowo i merytorycznie. Fakt, że Zamawiający został uprzedzony o tych problemach, a mimo to dokonał wyboru oferty zawierającej dokładnie te błędy, o których pisał Odwołujący, potwierdza rażąco brak należytej staranności w badaniu ofert oraz faworyzowanie wykonawcy, który "dostosował" rachunkowość do wadliwego wzoru, zamiast trzymać się przepisów ustawy o VAT.

VIII.Naruszenie zasady jawności postępowania (Art. 18 ust. 1 Pzp)

Odwołujący wskazuje, że Zamawiający systematycznie utrudniał dostęp do dokumentacji postępowania. Wniosek o udostępnienie oferty Wykonawcy Victoria II został złożony w dniu 06.03.2026 r., a wobec braku reakcji, w dniu 09.03.2026 r. skierowano ponaglenie. Opieszałość Zamawiającego w udostępnianiu jawnych dokumentów narusza fundamentalną zasadę jawności postępowania i realnie ogranicza prawo wykonawców do kontroli czynności Zamawiającego. Takie działanie, w połączeniu z brakiem odpowiedzi na merytoryczne wezwania, wskazuje na próbę uniemożliwienia Odwołującemu skutecznego zaskarżenia wadliwej czynności wyboru.

SPIS ZAŁĄCZNIKÓW DO ODWOŁANIA:

- 1.Załącznik nr 1: Potwierdzenie uiszczenia wpisu od odwołania – potwierdzenie przelewu kwoty 7 500,00 zł na rachunek Urzędu Zamówień Publicznych.
- 2.Załącznik nr 2: Formularz Ofertowy Wykonawcy Victoria II – kopia dokumentu z zaznaczonymi samowolnymi modyfikacjami treści (skreślenia gramatur) oraz brakami w zakresie informacji o obowiązku podatkowym i sposobie realizacji zamówienia.
- 3.Załącznik nr 3: Arkusz kalkulacyjny – analiza matematyczna ceny – szczegółowe wyliczenie poprawnych kwot brutto zgodnie z ustawą o VAT w zestawieniu z błędnymi kwotami przyjętymi przez Zamawiającego.
- 4.Załącznik nr 4: Pismo Zamawiającego z dnia 23.02.2026 r. – wezwanie do uzupełnienia dokumentów podmiotowych, stanowiące dowód na brak oświadczenia z pkt 6.1.5.1 SWZ oraz rażąco niekompletność oferty w dacie jej złożenia.
- 5.Załącznik nr 5: Wyjaśnienia Wykonawcy Victoria II dotyczące oferowanych produktów – dokument, w którym Wykonawca przyznaje, iż mieszanka suszu wigilijnego jest niedostępna (dostępność w listopadzie) oraz nie potwierdza braku konserwantów dla tego produktu.
- 6.Załączniki nr 6, 6.1, 6.2, 6.3, 6.4, 6.5, 6.6: Dokumentacja doświadczenia (WMK S.A. oraz SEWS) – kopia Wykazu Dostaw oraz referencji/faktur potwierdzających wprowadzenie w błąd (netto/brutto) oraz brak doświadczenia przedmiotowego (dostawa hurtowa towaru zamiast usługi konfekcjonowania).

7.Załącznik nr 7: Dowód przekazania kopii odwołania Zamawiającemu – potwierdzenie nadania/doręczenia odwołania do Urzędu Miasta Krakowa.

8.Załączniki nr 8, 8.1: Kopia przedsądowego wezwania do unieważnienia czynności wyboru z dnia 10.03.2026 r. wraz z potwierdzeniem wysłania do Zamawiającego (brak odpowiedzi).

9.Załącznik nr 9: Kopia oficjalnego zapytania do treści SWZ i wzoru umowy (wysłanego przed terminem składania ofert), w którym Odwołujący szczegółowo wypunktował wady matematyczne formularza, sprzeczność § 7 umowy oraz ryzyko naruszenia dyscypliny finansów publicznych i ustawy o VAT.

10.Załączniki nr 10, 10.1: Kopia wniosku o udostępnienie oferty z dnia 06.03.2026 r.

11.Załącznik nr 11: Kopia ponaglenia wniosku o udostępnienie dokumentacji z dnia 09.03.2026r.

ODPOWIEDŹ NA ODWOŁANIE – pismo Zamawiającego z dnia 31 marca 26r.

W imieniu Zamawiającego, Gminy Miejskiej Kraków - Urzędu Miasta Krakowa, na podstawie art. 521 ust. 1 i ust. 2 oraz art. 536 ustawy z dnia 11 września 2019 roku Prawo zamówień publicznych (t.j. Dz.U. z 2024 r. poz. 1320 ze zm.), zwanej w dalszej części „ustawą”, wnoszę o oddalenie odwołania Wykonawcy: P.G. Health Impression, ul. Dobrego Pasterza 205/8, 31-416 Kraków (zwanego w dalszej części pisma Odwołującym) - wniesionego do Krajowej Izby Odwoławczej we środę 11 marca 2026 r., zgodnie z art. 553 ustawy, w zakresie wszystkich zarzutów podniesionych przez Odwołującego.

Po stronie Zamawiającego - w piątek 13 marca 2026 r. - przystąpili dwaj Wykonawcy: Z.H. Sp. z o.o., Mysłków 488, 33-334 Kamionka Wielka, oraz A.C. FHU Victoria II, ul. Legionów Piłsudskiego 7/7, 30-509 Kraków, zwani w dalszej części pisma Przystępującymi.

Ponadto wnoszę o zasądzenie na rzecz Zamawiającego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa, stosownie do rachunku, który dołączę na rozprawie.

Dodatkowo proszę o nie wyznaczenie posiedzenia Izby w dniach 17-21 kwietnia 2026 r. i wyznaczenie go wcześniej - jeśli tylko jest to możliwe, przy czym jeśli byłyby to godziny poranne, proszę o zrozumienie, że bez spóźnienia Zamawiający nie jest w stanie stawić się w siedzibie Izby wcześniej niż na 9:30 (pierwsze poranne połączenie dociera bowiem do Warszawy wg. rozkładu dopiero na 8:44).

UZASADNIENIE

Odwołujący zarzuca Zamawiającemu naruszenie następujących przepisów ustawy:

1)art. 226 ust. 1 pkt 10 ustawy - poprzez zaniechanie odrzucenia oferty Wykonawcy zawierającej błędy w obliczeniu ceny wynikające z niezgodności z ustawą o VAT;

2)art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy - poprzez zaniechanie odrzucenia oferty sprzecznej z warunkami zamówienia (m.in. oferowanie towaru niedostępnego, brak potwierdzenia cech jakościowych, samowolna modyfikacja Formularza Ofertowego);

3)art. 109 ust. 1 pkt 10 ustawy - poprzez zaniechanie wykluczenia Wykonawcy, który wprowadził Zamawiającego w błąd w zakresie spełniania warunku doświadczenia;

4)art. 128 ust. 1 w zw. z art. 16 ustawy - poprzez dopuszczenie do całkowitej podmiany Wykazu Dostaw po terminie składania ofert oraz prowadzenie niedozwolonego instruktażu merytorycznego;

5)art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. b ustawy - poprzez wybór wykonawcy, który nie złożył wymaganych oświadczeń podmiotowych i nie wykazał spełniania warunków udziału.

Wnosi przy tym o:

1)unieważnienie czynności wyboru oferty najkorzystniejszej;

2)powtórzenie czynności badania i oceny ofert;

3)wykluczenie Wykonawcy Victoria II i odrzucenie jego oferty;

4) zasądzenie od Zamawiającego na rzecz Odwołującego kosztów postępowania.

I.Wniosek o oddalenie odwołania z powodu braku wykazania interesu w uzyskaniu

zamówienia

Odwołujący całkowicie pomija w treści odwołania obligatoryjne wykazanie interesu prawnego w uzyskaniu zamówienia (dla siebie), który stanowi materialnoprawną przesłankę wniesienia tego środka. Odwołujący przy tym wyraźnie kwestionuje tylko ofertę uznaną za najkorzystniejszą, pomimo iż w rankingu ofert, po odrzuceniu oferty Wykonawcy: Przedsiębiorstwo Handlowe FAMIX Sp. z o.o., ul. Trembeckiego 11, 35-234 Rzeszów poprzedzała go jeszcze jedna oferta, której niczego nie zarzuca. Jest to oferta spółki: Z.H. Sp. z o.o., Mystków 488, 33-334 Kamionka Wielka, a zatem Wykonawcy, który przystąpił do odwołania po stronie Zamawiającego.

Zgodnie z art. 505 ustawy środki ochrony prawnej (a więc m.in. odwołanie do KIO) przysługują wykonawcy, jeżeli z jednej strony „ma lub miał interes w uzyskaniu zamówienia” a z drugiej strony wykaże, iż „poniósł lub może ponieść szkodę”, a ponadto że wynika to z „naruszenia przez zamawiającego przepisów ustawy”. „Przesłanki te muszą być spełnione łącznie. Jest to bowiem warunek skutecznego wniesienia środka ochrony prawnej, który podlega badaniu przez organy rozpoznające środek ochrony prawnej” (por. wyrok Krajowej Izby Odwoławczej z 31 stycznia 2023 roku, KIO 142/23, LEX nr 3487678).

Ze względu na Odwołującego wyjaśnię dodatkowo, że interes w uzyskaniu zamówienia musi być przypisany do konkretnego wykonawcy i w konkretnym zamówieniu. Powoływanie się na ogólną „ochronę praworządności” poprzez korygowania rzekomych nieprawidłowości działań, czy też rzekomych zaniechań zamawiającego, jak Odwołujący próbuje argumentować w końcowej części odwołania, jest niewystarczające. Ponadto interes w uzyskaniu zamówienia musi być obiektywny, tj. wynikający z rzeczywistej utraty możliwości uzyskania zamówienia, lub ubiegania się o udzielenie zamówienia, potrzeby uzyskania określonego rozstrzygnięcia. Trudno o takim interesie mówić skoro Odwołujący de facto oczekuje wyboru oferty innego wykonawcy, który nota bene już przystąpił do Odwołania i uczynił to po stronie Zamawiającego, podkreślając tym samym, że uznaje wybór dokonany przez Zamawiającego za zgodny z prawem. Z ostrożności zwrócę też uwagę, że wnoszący odwołanie, nie może powoływać się na interes hipotetyczny, odnoszący się np. do innego zamówienia przewidywanego w przyszłości.

W treści uzasadnienia projektu aktualnie obowiązującej ustawy czytamy, że: „odwołujący musi dowieść, że posiada obiektywną, tj. wynikającą z rzeczywistej utraty możliwości uzyskania zamówienia, lub ubiegania się o udzielenie zamówienia, potrzebę uzyskania określonego rozstrzygnięcia. Ponadto norma prawna wskazuje na interes w uzyskaniu danego zamówienia, a zatem interes ten dotyczyć musi tego konkretnego postępowania, w którym środek ochrony prawnej jest stosowany. Wnoszący odwołanie, nie może powoływać się zatem na interes hipotetyczny, odnoszący się do innego zamówienia przewidywanego w przyszłości. Tym samym, brak konieczności oparcia się na normie prawa materialnego nie oznacza dowolności w ocenie, czy wnoszący środek ochrony prawnej jest do tego legitymowany.”

Zgodnie z wyrokiem Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 28 września 2022 r. (sygn. XXIII Zs 112/22, LEX nr 3433335): „Interes podmiotu korzystającego ze środka ochrony prawnej w ujęciu ww. przepisu stanowi przesłankę materialnoprawną tego środka (por. KIO 488/19). Posiadanie tego interesu decyduje o istnieniu legitymacji czynnej do wniesienia środka ochrony prawnej, zatem musi on zostać wykazany na etapie wnoszenia danego środka, a następnie jego istnienie jest weryfikowane przez skład orzekający. Nie można tracić z pola widzenia, że treść art. 505 ust. 1 pzp wskazuje na brak "interesu w uzyskaniu zamówienia" (...).”

Brak wykazania przesłanek związanych z interesem we wniesieniu odwołania uzasadnia wniosek Zamawiającego o oddalenie odwołania w całości. Oddalenie odwołania z uwagi na brak wykazania interesu we wniesieniu tego odwołania - poprzez stwierdzenie braku dopuszczalności samego odwołania - uzasadnia w konsekwencji niepoddawanie rozpoznaniu zarzutów merytorycznych zawartych w dalszej części odwołania.

II. Zarzuty spóźnione - podlegające odrzuceniu;

Z ostrożności wskazuję także - na wypadek uznania, iż uwagi Odwołującego zawarte w części VII uzasadnienia nt. rzekomo „krytycznych wad konstrukcji SWZ i wzoru umowy” miałyby stanowić zarzuty odwołania - że są one spóźnione (sformułowane już w pytaniach do Zamawiającego z 8 lutego 2026 r.). Podlegają zatem odrzuceniu na podstawie art. 528 pkt 3 ustawy, w związku z naruszeniem terminów określonych w art. 515 ust. 1 pkt 2 lit. a tej ustawy. Terminy z art. 515 ustawy, co wyjaśniam wyłącznie na potrzeby Odwołującego, mają charakter prekluzyjny.

Zaznaczam także, iż udzielając odpowiedzi na pytania (a zarazem zarzuty) dziś Odwołującego, a odnoszące się do rzekomo „krytycznych wad w konstrukcji SWZ i wzoru umowy”, Zamawiający konsultował się z pracownikami Urzędu wyspecjalizowanymi w kwestiach podatkowych. Udzielając odpowiedzi na pytania napisał wprost, że: <<W związku z wątpliwościami dotyczącymi sposobu ustalenia właściwych stawek VAT, Zamawiający wystąpił w 2025 r. do Dyrektora do Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej (dalej także DKIS) z wnioskiem o wydanie wiążącej informacji stawkowej

dotyczącej świadczenia polegającego na przygotowaniu paczek z artykułami spożywczymi oraz dostarczenia ich do określonych odbiorców. W odpowiedzi na złożony wniosek 8 października 2025 r. DKIS wydał decyzję nr 0111-KDSB2-2.440.106.2025.5.MS, z której wynika, że: „w analizowanym przypadku, wszystkie czynności świadczenia będącego przedmiotem wniosku o wydanie wiążącej informacji stawkowej, razem nie składają się na jedną czynność podlegającą opodatkowaniu, a tym samym świadczenia tego nie można uznać za świadczenie kompleksowe Ww. rozstrzygnięcie Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej - z uwagi na analogiczny stan faktyczny - znajduje zastosowanie także dla niniejszego zamówienia i oznacza potrzebę ustalenia wartości (ceny) paczki świątecznej w oparciu o wycenę poszczególnych produktów wraz z właściwymi dla nich stawkami VAT. Zamówienie dotyczące „paczek świątecznych” powinno być zatem traktowane jako dostawa na rzecz Gminy Miejskiej Kraków produktów spożywczych, dla których (dla każdego z nich) winna być zastosowana stawka VAT właściwa dla poszczególnych zamawianych towarów - a zatem odpowiednio albo 5%, albo 8% albo 23%. Usługi związane z pakowaniem, transportem i dostarczeniem paczek powinny być wliczone proporcjonalnie w cenę „towarów”. Na Wykonawcy ciąży przy tym obowiązek prawidłowego skalkulowania cen oraz zastosowania właściwych stawek podatku VAT, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa i przedstawienia ich odpowiednio w ofercie.» Trudno dziś podejmować kolejną polemikę z zarzutami powtórzonymi w odwołaniu, skoro wynikają one z odmowy przyjęcia przez Wykonawcę do wiadomości, iż obowiązkiem Zamawiającego jest zastosować się do wiążącej informacji stawkowej, wydanej dla tego Zamawiającego przez Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej, na potrzeby poprzednio prowadzonej, tożsamej co do charakteru procedury zamówienia paczek świątecznych na Boże Narodzenie 2025 r.

Nie ma zatem żadnej „sprzeczności logicznej § 7 wzoru umowy” skoro poszczególne ceny produktów (a zatem wartości brutto zawierające właściwą stawkę VAT) są kolejno sumowane i tworzą najpierw wartość pojedynczej paczki, a następnie wartość pakietu 2 000 paczek. Odwołujący nie sprecyzował zresztą na czym konkretnie jego zdaniem polegać miałyby „niemożność zachowania spójności sumy z iloczynem”. Mnożeniem - a zatem dopuszczalnym i standardowym działaniem matematycznym - objęta jest bowiem cena ustalona dla pojedynczej paczki i liczba zamawianych sztuk. Dają one - dla każdej z dwóch akcji świątecznych - iloczyn w postaci wartości brutto (ceny) realizacji dostawy danego sezonu. Zapis brzmi:

„Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 1 stanowi iloczyn:

1)ceny brutto pojedynczej paczki świątecznej w kwocie zł i ilości 2 000 sztuk zamówionych paczek „na Wielkanoc” co daje wartość brutto w kwocie.... zł w tym podatek VAT %

2)ceny brutto pojedynczej paczki świątecznej w kwocie .. zł i ilości 2 000 sztuk zamówionych

paczek „na Boże Narodzenie” co daje wartość brutto w kwocie.... zł w tym podatek VAT%

Te działania matematyczne są jasne i spójne.

Zastosowanie się do wiążącej informacji stawkowej nie może być kwalifikowane ani jako „wadliwy mechanizm określania stawek VAT”, ani tym bardziej jako „wymuszenie jednej ceny brutto dla produktów o różnych stawkach: 5%, 8%, 23%”. Każdy z produktów składających się na paczkę objęty jest właściwą stawką VAT, pozwalającą ustalić jego cenę, a następnie zsumować asortyment przewidziany dla paczki z danego sezonu świątecznego, aby ustalić cenę pojedynczej paczki danego sezonu.

Zamawiający nie zgadza się także z zarzutem, sformułowanym pierwotnie już w pytaniach do SWZ, jakoby swoim działaniem miał naruszać dyscyplinę finansów publicznych i rzetelności fakturowania. Nie jest też prawdą, iż błędy wybranego wykonawcy - korygowane wyłącznie w zakresie ustawą dopuszczonym, a zarazem wymaganym - wynikały z błędów SWZ albo trudności z jej zrozumieniem. Równie racjonalne i dopuszczalne jest założenie, że wynikały one z braku staranności tego wykonawcy oraz braku dochowania kontroli dwojga par oczu przy składaniu oferty. Nawet oczywista niechlujność składania dokumentów (niestety) sama w sobie nie stanowi podstawy odrzucenia oferty, jeśli po wykonaniu obligatoryjnych zaleceń ustawodawcy co do zakresu poprawiania oferty, jej treść pozostaje jasna.

Dodam na koniec, że Odwołujący przypisuje sobie de facto prawo wyrokowania na czym polega właściwe stosowanie przepisów ustawy o VAT, jednak Zamawiający nie może z tej interpretacji skorzystać, jeśli uprawnione do tego organy mają inne wymagania niż te sformułowane przez Odwołującego jako (w jego własnej ocenie) bardziej racjonalne, czy rozsądne.

Mając na względzie potrzebę ustosunkowania się do wszystkich zarzutów odwołania,

nawet jeśli Izba uznałaby zasadność oddalenia odwołania z powodu braku wykazania przesłanki materialnoprawnej interesu w uzyskaniu zamówienia, wskazuję co następuje, odnosząc się do pięciu zarzutów sformułowanych we

wstępnej części odwołania i „uzasadnionych” na różnym poziomie szczegółowości w treści uzasadnienia. Zaznaczam przy tym, że niektóre z zarzutów wydają się bardziej rzucone w treść pisma, niż należycie wykazane, a ponadto mieszają się ze sobą.

III. Zarzut zaniechania odrzucenia oferty Wykonawcy zawierającej błędy w obliczeniu

ceny wynikające z niezgodności z ustawą o VAT;

W przedmiotowym postępowaniu 8 lutego 2026 r. wpłynęły pytania od Wykonawcy dziś odwołującego się. Treść pytań w oryginalnym ich brzmieniu wraz z odpowiedziami jakie zostały niezwłocznie (bo już 11 lutego 2026 r.) udzielone przez Zamawiającego na stronie postępowania oraz za pośrednictwem platformy e-Zamówienia oraz BIP Miasta Krakowa, jest dostępna w aktach sprawy.

Mając na uwadze fakty opisane powyżej, Zamawiający stanowczo zaprzecza zarzutom dotyczącym rzekomego naruszenia art. 3 ust. 1 pkt 1 oraz ust. 2 ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług w zw. z art. 226 ust. 1 pkt 10 ustawy. W ocenie Zamawiającego są one w całości bezpodstawne.

Zamawiający dochował należytej staranności przy przygotowaniu oraz prowadzeniu postępowania, zapewniając jego przejrzystość oraz zgodność procedowania z obowiązującymi regulacjami. Dodatkowo należy podkreślić, iż treść odpowiedzi na pytania została oparta na odpowiedzi, jaką - na złożony uprzednio do Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej wniosek - otrzymał Wydziału Budżetu Miasta Urzędu Miasta Krakowa.

Jednocześnie należy przypomnieć, iż Wykonawca nie skorzystał z przysługujących mu środków ochrony prawnej na wcześniejszym etapie postępowania. Pomimo poznania treści odpowiedzi na pytania, Wykonawca nie wnosił odwołania wówczas, kiedy mogło to jeszcze (przynajmniej potencjalnie) spowodować zmianę treści SWZ. W konsekwencji podnoszenie zarzutów dopiero na obecnym etapie postępowania - niezależnie od ich merytorycznej bezpodstawności - należy uznać za spóźnione.

Ponadto, Zamawiający stanowczo zaprzecza zarzutom, jakoby w przedmiotowym postępowaniu doszło do naruszenia art. 223 ust. 2 ustawy poprzez rzekomo niedopuszczalną modyfikację treści oferty (cen - jak wskazuje Odwołujący) i wykreowanie jej nowej treści.

Zarzuty te są całkowicie bezzasadne i wynikają z błędnej interpretacji stanu faktycznego oraz obowiązujących przepisów prawa.

Zamawiający nie dokonał żadnej zmiany oferty wybranego ostatecznie Wykonawcy, prowadzącej do ukształtowania nowej treści jego oferty. Poprawił wyłącznie oczywiste omyłki rachunkowe zidentyfikowane w tej ofercie. Dodatkowo Zamawiający przeprowadził szczegółową weryfikację oraz przeliczył poszczególne pozycje cenowe podane w załączniku do Formularza Ofertowego. W wyniku tej analizy ustalił, iż nadmiarowo podane (ujawnione) ceny poszczególnych pozycji asortymentu zawierają błędy rachunkowe wynikające z matematycznie nieprawidłowych zaokrągleń poszczególnych cen do dwóch miejsc po przecinku. Błędne zaokrąglenia miały przy tym nieznacznym (znikomy) wpływ na cenę oferty. Pierwotna kwota 347 240,00 zł brutto, po poprawieniu oczywistych omyłek rachunkowych została skorygowana do kwoty 347 340,00 zł brutto. Mówimy zatem o różnicy 100 zł, stanowiącej ułamek procenta w stosunku do wartości zamówienia. Przypomnieć należy, że zgodnie z art. 223 ust. 2 pkt 2 ustawy Zamawiający zobowiązany jest do poprawienia w ofercie oczywistych omyłek rachunkowych, z uwzględnieniem konsekwencji rachunkowych dokonanych poprawek.

Jednocześnie Zamawiający podkreśla, że wyliczenia oraz interpretacja przedstawiona przez Odwołującego są błędne i nie znajdują uzasadnienia ani w treści złożonej oferty, ani w obowiązujących zasadach rachunkowych. Przyjęcie stanowiska Odwołującego prowadziłoby do wyników sprzecznych z danymi zawartymi w ofercie oraz zasadą spójności obliczeń.

Mając powyższe na uwadze, zarzuty dotyczące naruszenia art. 223 ust. 2 ustawy Prawo zamówień publicznych należy uznać za bezzasadne i niezastępujące na uwzględnienie.

IV. Zarzut zaniechania odrzucenia oferty sprzecznej z warunkami zamówienia (m.in. oferowanie towaru niedostępnego, brak potwierdzenia cech jakościowych, samowolna modyfikacja Formularza Ofertowego);

Odwołujący bezpodstawnie zarzuca samowolną modyfikację przez Zamawiającego Formularza Ofertowego, w którym Wykonawca dokonał odręcznych skreśleń „zmieniając narzucone przez Zamawiającego gramatury na własne”. Powołuje się przy tym enigmatycznie na niesprecyzowane orzecznictwo, rzekomo nakazujące odrzucanie takich ofert. Zamawiający stanowczo zaprzecza tym zarzutom, doprecyzowując że Odwołujący komentuje odręczne dopiski

Wykonawcy zamieszczone w załączniku do Formularza Ofertowego.

Zarzut powyższy jest bezzasadny i wynika z błędnej oceny charakteru dokonanych przez Wykonawcę (najkorzystniejszego) „zmian”. Przywołane już odrębne skreślenia i dopiski odnoszące się do oferowanej gramatury (wyższej niż minimalna) nie stanowiły bowiem niedopuszczalnej modyfikacji treści dokumentu, ale miały charakter porządkujący lub doprecyzowujący oferowane produkty - czyli zasadniczo charakter informacyjny.

W szczególności należy podkreślić, iż Zamawiający w specyfikacji produktów spożywczych (zarówno na „Wielkanoc”, jak i „Boże Narodzenie”) jednoznacznie określił tylko minimalne wymagania dotyczące gramatury oraz rodzaju opakowania produktów. Ewentualne informacje lub doprecyzowania dokonane przez Wykonawcę nie prowadziły do zaoferowania produktów niezgodnych z tymi wymaganiami, ani do obniżenia opisanych w SWZ wymagań minimalnych. Co więcej, Zamawiający dodatkowo w odpowiedzi na pytania napisał, że podana w specyfikacji produktów spożywczych gramatura jest gramaturą minimalną. W przypadku oferowania produktów o gramaturach wyższych niż minimalne wymagane, oferta miała zostać uznana za zgodną z treścią SWZ, pod warunkiem spełnienia wszystkich pozostałych wymagań określonych przez Zamawiającego. Wbrew zatem twierdzeniom Odwołującego, nie każda „ingerencja” wykonawcy w treść Formularza, zwłaszcza taka o charakterze informacyjnym, czy redakcyjnym, skutkuje obowiązkiem odrzucenia oferty. Decydujące znaczenie ma potencjalny wpływ takiej zmiany na treść zobowiązania Wykonawcy. Zamawiający ocenia bowiem całość złożonej oferty, z uwzględnieniem wszystkich oświadczeń i dokumentów. Istotne znaczenie ma ponadto fakt, iż Wykonawca składając ofertę oświadczył, że dostarczy produkty spełniające minimalne wymagania określone w SWZ.

Mając powyższe ustalenia na uwadze, zarzut samowolnej modyfikacji załącznika do Formularza Ofertowego, należy uznać za bezzasadny i niezastępujący na uwzględnienie.

Kolejno Zamawiający stanowczo zaprzecza twierdzeniom, jakoby Wykonawca (najkorzystniejszy) zaoferował produkt „wirtualny”, którego nie mógł z tego powodu skutecznie wycenić ani dostarczyć na etapie składania oferty.

W pierwszej kolejności należy wskazać, iż Zamawiający, działając z należytą starannością, skierował do Wykonawcy wezwanie (23 lutego 2026 r.) do złożenia wyjaśnień m.in. dla poz. 10 specyfikacji produktów spożywczych - „Boże Narodzenie” (załącznik do Formularza Ofertowego). W treści wezwania Zamawiający wskazał, że Wykonawca zaoferował mieszankę owoców suszonych - wigilijnych producenta ORFAMAK, pod nazwą „MIESZANKA SUS OWOCÓW”. Zamawiający nie był przy tym w stanie odnaleźć takiego produktu ani producenta w ogólnodostępnych źródłach, w związku z czym wezwał do doprecyzowania informacji, w tym wskazania konkretnego producenta i produktu by móc ustalić zgodność (lub brak zgodności) oferowanego produktu z postawionymi wymaganiami. W odpowiedzi Wykonawca wyjaśnił jednak, iż chodzi o produkt: „Mieszanka Susz Owoców ORFAMAK”. Wskazał też, że jest to produkt sezonowy i dlatego nie jest dostępny w bieżącej sprzedaży. Pojawia się w ofercie handlowej od listopada każdego roku, a zatem w okresie przedświątecznym.

Zamawiający nie poprzestał wyłącznie na tych wyjaśnieniach, lecz dokonał ich weryfikacji, kontaktując się bezpośrednio (rozmowa telefoniczna, z której sporządzono notatkę dostępną w aktach - folder pn. Notatki z rozmów telefonicznych) ze wskazanym producentem. W wyniku tej weryfikacji potwierdził istnienie oferowanego produktu oraz jego sezonowy charakter (okoliczności typowe dla produktów dedykowanych okresowi świątecznemu). Dodatkowo z ostrożności potwierdził u producenta minimalną wymaganą gramaturę produktu, a ponadto uzyskał kolejne zapewnienie o braku konserwantów w oferowanym produkcie (dlatego produkt może i musi być sezonowy, że nie jest konserwowany - nie nadaje się do długiego przechowywania). Ocena Zamawiającego - co do zgodności oferowanego produktu z SWZ - uwzględniała także fakt, iż w załączniku do Formularza Ofertowego Wykonawca jednoznacznie oświadczył (także pod odpowiedzialnością karną za składanie ewentualnych nieprawdziwych oświadczeń), że dostarczy produkt spełniający wymagania określone w SWZ. Oświadczenie to pozostaje wiążące dla wybranego Wykonawcy i stanowi relewantny element treści oferty.

Czasowa niedostępność produktu sezonowego w obrocie handlowym nie oznacza, iż dany produkt nie istnieje lub że jego dostawa nie będzie możliwa w terminie realizacji zamówienia. Niniejsze zamówienie obejmuje sporo produktów powiązanych sezonowo z określonymi świętami (np. żurek, czy barszcz czerwony) a dokumenty zamówienia w żadnym miejscu nie kreowały wymogu, iż dostawą mogą być objęte wyłącznie produkty pozostające w obrocie przez cały rok. Zresztą ciasta oferowane przez Odwołującego też są produktem świeżym z cukierni - także w tym przypadku Zamawiający przyjął wyjaśnienia Odwołującego nt. powodów braku obecności ww. produktu na ogólnodostępnych stronach internetowych.

Mając powyższe na uwadze opisany zarzut należy ponownie uznać za bezzasadny.

Dalej Zamawiający stanowczo zaprzecza także zarzutom dotyczącym rzekomego niespełnienia wymogów jakościowych co do braku konserwantów w oferowanych produktach oraz rzekomego braku wykazania tej okoliczności przez Wykonawcę (najkorzystniejszego). Zarzuty te są bezzasadne i ponownie wynikają z nieprawidłowej interpretacji treści wezwania z dnia 23 lutego 2026 r., jak również sposobu rozumienia obowiązków nałożonych na Wykonawcę dokumentami zamówienia i treścią wezwania.

Najpierw należy wskazać, iż w odniesieniu do poz. 10 specyfikacji produktów spożywczych - „Boże Narodzenie” (mieszanka owoców suszonych) Zamawiający nie zobowiązywał Wykonawcy do złożenia oświadczenia w zakresie zawartości konserwantów. Wezwanie w tym zakresie dotyczyło wyłącznie obowiązku doprecyzowania oznaczenia producenta oraz nazwy oferowanego produktu, tak aby możliwe było zweryfikowanie jego zgodności z wymaganiami SWZ. Tym samym brak odniesienia się przez Wykonawcę do kwestii konserwantów, w badanej wezwaniem pozycji, nie może być uznany za uchybienie, skoro taki obowiązek nie został na Wykonawcę wprost nałożony.

Odmierna sytuacja dotyczyła poz. 4 specyfikacji produktów spożywczych „Wielkanoc” (mieszanka bakalii - kompozycja orzechów i suszonych owoców, inaczej „mieszanka studencka”). Co do tej pozycji Zamawiający - ponieważ powziął uzasadnione wątpliwości - to wprost wezwał Wykonawcę do złożenia wyjaśnień, w tym oświadczenia, czy oferowany produkt zawiera konserwanty. Wykonawca udzielił stosownych wyjaśnień w tym zakresie, odpowiadając jednoznacznie na wezwanie. Produkt konserwantów nie zawiera.

Jednocześnie należy podkreślić, iż Zamawiający w treści wezwania nie zażądał przedłożenia żadnych (jakichkolwiek) dowodów w postaci np. kart produktu, dokumentów producenta/dystrybutorów, ani innych materiałów potwierdzających skład produktu. Czasem dokumenty tego rodzaju składali w niniejszym postępowaniu sami wykonawcy, czyniąc to z własnej inicjatywy. Wezwanie, do którego niniejszym referujemy, miało zatem charakter wyjaśniający, ograniczony do uzyskania informacji. W związku z tym zarzut braku przedłożenia dokumentów, których Zamawiający nie wymagał, jest całkowicie nieuprawniony.

Dalej wskazać należy, iż nawet jeśli złożone wyjaśnienia miały charakter zwięzły i nie były one obszerne, to jednak odnosiły się stricte do zakresu wezwania i były wystarczające do dokonania oceny zgodności oferty z wymaganiami SWZ. Także w tym wypadku, podobnie jak zaznaczyłam powyżej, Zamawiający brał pod uwagę fakt, iż w załączniku do Formularza Ofertowego Wykonawca jednoznacznie oświadczył (pod odpowiedzialnością karną za ewentualne składanie nieprawdziwych oświadczeń), że dostarczy produkt spełniający wymagania określone w SWZ. W konsekwencji należy uznać, iż Wykonawca prawidłowo odpowiedział na wezwanie w zakresie, w jakim był do tego zobowiązany, a Zamawiający nie miał podstaw, ani do żądania dodatkowych dokumentów, ani do kwestionowania złożonych wyjaśnień.

Mając powyższe na uwadze, zarzut sformułowany w tym zakresie, należy również uznać za bezzasadny i nie zasługujący na uwzględnienie.

Na koniec tej części Zamawiający stanowczo zaprzecza także zarzutom dotyczącym rzekomego braku identyfikacji oferowanych produktów oraz niemożności porównania ofert. Są one bezzasadne i wynikają z pominięcia treści dokumentacji postępowania, w szczególności specyfikacji produktów spożywczych odpowiednio dla części „Boże Narodzenie” oraz „Wielkanoc”.

Zamawiający jednoznacznie określił bowiem w specyfikacji produktów spożywczych (na „Boże Narodzenie” oraz „Wielkanoc”) wymagania dla zamawianych produktów poprzez wskazanie ich nazw, a także minimalnych wymagań dotyczących gramatury lub rodzaju opakowania. Tym samym zakres oczekiwanych parametrów był precyzyjnie określony i jednakowy dla wszystkich Wykonawców, co zapewniało porównywalność ofert, ale nie uniemożliwiało oferowania produktów o wyższej gramaturze, czy w opakowaniach odpowiadających wymogowi zapewnienia minimalnego poziomu produktu.

Wybrany ostatecznie Wykonawca, składając swoją ofertę, złożył jednocześnie (podobnie jak inni Wykonawcy) oświadczenie, iż dostarczy produkty zgodne z wymaganiami określonymi przez Zamawiającego w SWZ. Oznaczało to jednoznacznie także obowiązek zapewnienia wskazanych parametrów jakościowych i ilościowych. Oświadczenie to pozostaje wiążące i stanowi podstawę oceny zgodności oferty z wymogami SWZ.

Należy również podkreślić, iż Wykonawca był zobowiązany do wskazania wyłącznie producenta oraz nazwy oferowanego produktu. Pozostałe informacje, czy też dodatkowe parametry (podawane ponad wymagania określone w załączniku do Formularza Ofertowego), nie były obligatoryjne. Ewentualne ich podawanie przez Wykonawców miało charakter nadmiarowy. Zamawiający, dokonując oceny poszczególnych ofert, weryfikował oferowane produkty na podstawie danych zawartych w ofertach, korzystając z ogólnodostępnych źródeł, w szczególności stron internetowych producentów i dystrybutorów. Na tej podstawie Zamawiający ustalał zgodność poszczególnych oferowanych produktów z

wymaganiami określonymi w SWZ. Proces ten był jednolity dla wszystkich Wykonawców i zapewniał rzetelną oraz zobiektywizowaną ocenę każdej z ofert, z zachowaniem zasady proporcjonalności, równego traktowania i uczciwej konkurencji Wykonawców.

W konsekwencji rzekomy brak doprecyzowania wariantu oferowanego produktu, w zakresie wykraczającym poza wymagania Zamawiającego, nie może być uznany za uchybienie, ani tym bardziej za okoliczność uniemożliwiającą porównanie ofert. Wszystkie produkty zaoferowane w wybranej ofercie spełniały minimalne wymagania Zamawiającego i były identyfikowalne.

Mając powyższe na uwadze, zarzuty opisane w tym zakresie, należy uznać w całości za bezzasadne i niezastępujące na uwzględnienie.

V.Zarzut zaniechania wykluczenia Wykonawcy, który wprowadził Zamawiającego w błąd w zakresie spełniania warunku doświadczenia;

VI.Zarzut dopuszczenia do całkowitej podmiiany Wykazu Dostaw po terminie składania ofert oraz prowadzenie niedozwolonego instruktażu merytorycznego;

VII.Zarzut dokonania wyboru wykonawcy, który nie złożył wymaganych oświadczeń podmiotowych i nie wykazał spełniania warunków udziału;

Odnosząc się łącznie do zarzutu zaniechania wykluczenia Wykonawcy, który rzekomo wprowadził Zamawiającego w błąd w zakresie spełniania warunku doświadczenia oraz do zarzutu dopuszczenia do całkowitej podmiiany Wykazu Dostaw po terminie składania ofert, a także zarzutu prowadzenia niedozwolonego instruktażu merytorycznego Zamawiający stwierdza, iż wynikają one prawdopodobnie z niezajomości przez Odwołującego procedur ustawy. Tymczasem art. 274 ust. 1 ustawy stwierdza: "Zamawiający wzywa wykonawcę, którego oferta została najwyżej oceniona, do złożenia w wyznaczonym terminie, nie krótszym niż 5 dni od dnia wezwania, podmiotowych środków dowodowych, jeżeli wymagał ich złożenia w ogłoszeniu o zamówieniu lub dokumentach zamówienia, aktualnych na dzień złożenia podmiotowych środków dowodowych. Natomiast art. 274 ust. 2 ustawy dopowiada: „Jeżeli jest to niezbędne do zapewnienia odpowiedniego przebiegu postępowania o udzielenie zamówienia, zamawiający może na każdym etapie postępowania, w tym na etapie składania ofert podlegających negocjacji lub niezwłocznie po ich złożeniu, wezwać wykonawców do złożenia wszystkich lub niektórych podmiotowych środków dowodowych, jeżeli wymagał ich złożenia w ogłoszeniu o zamówieniu lub dokumentach zamówienia, aktualnych na dzień ich złożenia."

Oznacza to, że najpierw Wykonawcy składają swoje oferty (bez podmiotowych środków dowodowych), a dopiero po otwarciu ofert Zamawiający wyznacza im termin na złożenie podmiotowych środków dowodowych. Informację taką Zamawiający zamieszcza także w SWZ - por. pkt 6.2. SWZ: „Na odrębne wezwanie Zamawiającego - za pośrednictwem „Formularza do komunikacji" dostępnego na Platformie e-Zamówienia lub za pośrednictwem poczty elektronicznej na adres z. - Wykonawca zobowiązany jest złożyć podmiotowe środki dowodowe:"

Co więcej, w przypadku błędnego złożenia dokumentów art. 128 ust.1 ustawy nakazuje Zamawiającemu wzywanie do ich „złożenia, poprawienia lub uzupełnienia”. Cyt.: „Jeżeli wykonawca nie złożył oświadczenia, o którym mowa w art. 125 ust. 1, podmiotowych środków dowodowych, innych dokumentów lub oświadczeń składanych w postępowaniu lub są one niekompletne lub zawierają błędy, zamawiający wzywa wykonawcę odpowiednio do ich złożenia, poprawienia lub uzupełnienia w wyznaczonym terminie, chyba że:

1)wniosek o dopuszczenie do udziału w postępowaniu albo oferta wykonawcy podlegają odrzuceniu bez względu na ich złożenie, uzupełnienie lub poprawienie lub

2)zachodzą przesłanki unieważnienia postępowania.

Wykonywanie przez Zamawiającego obowiązków wynikających z ustawy nie jest zatem ani niedopuszczalną wymianą dokumentów, ani tym bardziej niedopuszczalnym instruktażem.

Po tym wprowadzeniu zwracam uwagę, iż w przypadku ww. zarzutów Odwołujący nie przedstawił jakichkolwiek dowodów nieprawidłowego działania Zamawiającego. Z pewnością nie są też nimi pisma kierowane do Wykonawców, każdorazowo wskazujące podstawę prawną działania Zamawiającego.

Warunek udziału w postępowaniu, sformułowany w pkt 5.1. SWZ brzmiał: „W postępowaniu mogą wziąć udział Wykonawcy, którzy - zgodnie z art. 57 pkt 2 ustawy - spełniają warunki udziału w postępowaniu w zakresie posiadania zdolności technicznej lub zawodowej, tj. w okresie ostatnich 3 lat przed upływem terminu składania ofert w postępowaniu (a jeżeli okres prowadzenia działalności jest krótszy, w tym okresie) należycie wykonali co najmniej dwie (2) dostawy

tożsame z przedmiotem niniejszego zamówienia, obejmujące przygotowanie i dostarczenie paczek żywnościowych na kwotę minimum 50 000 zł brutto każda z dostaw." Tak sformułowany warunek wybrany Wykonawca spełnił nawet z naddatkiem jakkolwiek istotnie, uczynił to wprowadzając pewne zamieszanie przez dosyłanie kolejnych dokumentów w trzech turach. Wszystkie one jednak zostały złożone w terminie przewidzianym w wezwaniu i tworzyły łącznie pakiet dokumentów mających potwierdzać wykazanie spełniania warunków udziału w postępowaniu poprzez trzy zrealizowane usługi. Co istotne, po zbadaniu tego pakietu, Zamawiający ustalił, iż nie jest potrzebne wzywianie Wykonawcy do wyjaśniania i uzupełniania dokumentów, ponieważ dwie pozycje doświadczenia odpowiadały minimalnym wymogom warunku (MOPS Kraków i SEWS CABIND POLAND Sp. z o.o.). Co do podważanej zarzutami pozycji dotyczącej dostarczenia paczek dla Wodociągów Miasta Krakowa S.A., to wskazana pozycja również odpowiadałaby docelowo wymogom minimalnym warunku, choć wymagałaby uspoźnienia treści referencji i wykazu (zwracam uwagę, że zarówno cena netto referencyjnej dostawy, czy też jej cena brutto - obie istotnie przekraczały minimalny próg wartościowy).

Z ostrożności wskazują także, iż sama faktura firmy SEWS CABIND POLAND Sp. z o.o. nie była dokumentem służącym do potwierdzenia należytego wykonania dostawy (bo też nie zawierała w swojej treści takiej informacji). Została jednak zbadana łącznie wraz z referencjami, które w sposób jednoznaczny potwierdziły należyte wykonanie dostawy, w tym przygotowania i dostawy paczek żywnościowych.

W tych okolicznościach zarzut rzekomego wprowadzenia w błąd Zamawiającego w rozumieniu art. 109 ust. 1 pkt 10 ustawy oraz braku doświadczenia Wykonawcy jest przede wszystkim bezpodstawny. Ponadto formalnie odwołuje się do fakultatywnej przesłanki wykluczenia jakiejś SWZ postępowania nie przewidywała, wskazując w pkt 5.2. SWZ jedynie art. 109 ust. 1 pkt 7 ustawy, jako jedyną fakultatywną podstawę odrzucenia oferty.

VIII. Rzekome „braki formalne i proceduralne”;

Niezależnie do zarzutów sformułowanych na wstępie odwołania, w treści uzasadnienia znajdujemy dodatkowo zarzut rzekomych „braków formalnych i proceduralnych”. Odwołujący wskazuje, że wybrany Wykonawca nie złożył wraz z ofertą oświadczenia o niepodleganiu wykluczeniu (pkt 6.1.5.1 SWZ) oraz informacji o obowiązku podatkowym i sposobie realizacji zamówienia a „Zamawiający naruszył zasadę równego traktowania (art. 16 Pzp), prowadząc z Wykonawcą wielokrotną korespondencję zmierzającą do „naprawienia” rażąco wadliwej oferty, co potwierdzają pisma Zamawiającego z dnia 23.02.2026 r. oraz 27.02.2026 r.”

Także i te „zarzuty” odwołania nie mogą być uznane za zasadne. Co do ustalonego braku oświadczenia o niepodleganiu wykluczeniu z postępowania w ofercie wybranego Wykonawcy, zgodnie z brzmieniem art. 128 ust. 1 ustawy Zamawiający wezwał do uzupełnienia dokumentu. Jest to działanie zgodne z prawem i opisywane ustawą jako obowiązek Zamawiającego, a nie jego swobodny wybór (oczywiście uzupełnianie określonej kategorii błędu, czy braku jest możliwe tylko raz). Ustawodawca uznaje przy tym, że działania takie są zgodne z zasadą równego traktowania Wykonawców i ich uczciwej konkurencji. Każdemu może się zdarzyć błąd i można go naprawić, jeśli istnieje ku temu wyraźna podstawa prawna w ustawie.

Kolejno, w toku badania i oceny oferty Zamawiający, na podstawie art. 223 ust. 1 ustawy sformułował wezwanie 23 lutego 2026 r., skierowane do relewantnego Wykonawcy, aby złożył niezbędne wyjaśnienia dotyczące treści własnej oferty, w tym aby potwierdził informacje wynikające z pominięcia poszczególnych sekcji systemowego Formularza Ofertowego, którego Wykonawca nie złożył wraz z ofertą, poprzestając na złożeniu jedynie części szczególnej tego Formularza, przygotowanej odrębnie przez Zamawiającego na potrzeby składania ofert w postępowaniu. Zgodnie z tym wezwaniem Wykonawca zobowiązany był potwierdzić, iż wybór jego oferty nie będzie prowadził do powstania u Zamawiającego obowiązku podatkowego oraz potwierdzić, że będzie realizował przedmiot umowy samodzielnie, bez udziału podwykonawców. Jednocześnie wszelkie essentialia negotii oferty, w tym informacje niezbędne do oceny oferty w ustalonym kryterium oceny ofert, zostały zawarte w dokumentach złożonych wraz z ofertą (podpisanych przez Wykonawcę kwalifikowanym podpisem elektronicznym - a zatem typem podpisu zapewniającym ważność składanej oferty).

Należy wyjaśnić Odwołującemu, że brak złożenia systemowej części Formularza Ofertowego (część formularza pobierana z systemu e-Zamówień) kreuje wyłącznie niezgodność formy a nie treści składanej oferty. W załączniku do Formularza Ofertowego, stanowiącym jego integralną część, znalazły się przecież wszystkie niezbędne informacje wymagane przez Zamawiającego do oceny oferty, w tym szczegółowe dane dotyczące oferowanych produktów, cen, stawek podatku VAT, czy inne informacje istotne dla oceny zgodności oferty z wymaganiami SWZ. W konsekwencji, pomimo stwierdzenia braku systemowej części Formularza Ofertowego (części z platformy e-Zamówienia), wszystkie dane potrzebne do dokonania rzetelnej oceny oferty były dostępne w jego części roboczej (załącznik do Formularza Ofertowego), a zatem tej jego części, którą Zamawiający przygotował jako miejsce dla podania przez Wykonawców

danych szczegółowych ich ofert.

Brak złożenia Formularza Ofertowego lub jego części może zostać zakwalifikowany jako niezgodność wyłącznie formalna, a nie merytoryczna, jeżeli wszystkie istotne elementy oferty - w szczególności oświadczenie woli Wykonawcy co do zakresu świadczenia i ceny - wynikają z pozostałych dokumentów złożonych wraz z ofertą. Takie stanowisko znajduje potwierdzenie w utrwalonym orzecznictwie KIO, którego przykłady przedstawiam poniżej.

1) Wyrok Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 28 stycznia 2015 r. KIO 113/15 (LEX nr 1653791): „Brak strony formularza ofertowego, zawierającej informacje o charakterze formalnym i porządkowym, nie skutkuje brakiem możliwości oceny zgodności oferty z treścią SIWZ, zwłaszcza, że informacje wymagane na tej stronie formularza wynikały z treści złożonych dokumentów i oświadczeń oraz mogły zostać przyjęte oraz ocenione przez zamawiającego, gdyby dokonał on całościowej analizy złożonych dokumentów, a nie skupił się jedynie na fakcie braku tej strony formularza.”

2) Wyrok Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 26 maja 2014 r. KIO 950/14 (LEX nr 1477510): „O niezgodności formalnej możemy mówić, gdy oferta nie odpowiada przyjętemu przez zamawiającego szablónowi, np. nie jest sporządzana na przygotowanym przez zamawiającego formularzu ofertowym, niemniej jednak zawiera wszystkie wymagane przez zamawiającego elementy, nie ma ponumerowanych stron bądź jej strony są podpisane, a nie parafowane. Brak podstawowych danych odnoszących się do przedmiotu zamówienia stanowi uchybienie niedające się zakwalifikować jako uchybienie formalne.”

Tym samym zarzut, jakoby Zamawiający dopuszczał „naprawianie” rażąco wadliwej oferty, jest w całości bezzasadny.

Zamawiający wyjaśnia również, że w piśmie z 27 lutego 2026 r. została przekazana wykonawcy jedynie informacja o poprawieniu w ofercie Wykonawcy (najkorzystniejszego) oczywistych omyłek rachunkowych. Działania te wykonane zostały na podstawie art. 223 ust. 2 pkt 2 ustawy. Przypominam ponadto kolejny raz, iż poprawa oczywistych omyłek rachunkowych jest obowiązkiem Zamawiającego, a nie jego swobodnym wyborem. Dodatkowo, korzystając z opisanej szczegółowo powyżej podstawy prawnej z art. 274 ust. 2 ustawy, Zamawiający w tym samym piśmie zawarł wezwanie do złożenia podmiotowych środków dowodowych określonych w pkt 6.2. SWZ, tak aby usprawnić przebieg postępowania.

IX. Bezzasadne i niedopuszczalne komentarze do działań Zamawiającego.

Odwołujący zarzuca - powołując się na dbałość o środki publiczne i prawidłowość postępowania - iż Zamawiający nie poprawił w żądanym terminie czynności, które Odwołujący subiektywnie ocenił jako błędne. Tymczasem Zamawiający - mając w pamięci wcześniejsze działania Odwołującego (podejmowane i w tym postępowaniu i w postępowaniach poprzednich), przed dokonaniem wyboru oferty najkorzystniejszej weryfikował już swoje czynności. Z ostrożności uczynił to także po przekazaniu mu wezwaniu z 10 marca 2026 r. Nie ustalił jednak możliwości wykonania tak sformułowanych żądań, wówczas jeszcze Wykonawcy. Nie odpowiadał zatem na pismo, skoro w kolejnym dniu wykonawca zapowiedział złożenie odwołania i zapowiedzi tej dotrzymał. Udzielanie odpowiedzi, która z założenia nie mogła ani przekonać ani usatysfakcjonować Wykonawcy (dziś Odwołującego) byłoby działaniem bezprzedmiotowym, zwłaszcza jeśli Zamawiający dysponuje bardzo ograniczonymi zasobami ludzkimi i już pracuje pod ogromną presją czasu.

Zamawiający zwraca też uwagę, iż Odwołujący zarzuca wybranej ofercie „oczywiste błędy rachunkowe i merytoryczne”. Potwierdza tym samym - nie tyle rzekomy „brak woli rzetelnego zbadania sprawy na etapie polubownym” - ale to, że działania Zamawiającego były zgodne z ustawą, wymagającą poprawiania oczywistych omyłek rachunkowych (ewentualnie pisarskich w złożonych ofertach oraz wzywania do uzupełniania określonych kategorii dokumentów.

Dalej, w sposób niedopuszczalny Odwołujący formułuje nieprawdziwy zarzut, jakoby Zamawiający „systematycznie utrudniał dostęp do dokumentacji postępowania”. Tymczasem chodzi o jeden wniosek o udostępnienie oferty Wykonawcy A.C. FHU Victoria II, który nota bene został złożony nie po otwarciu ofert 16 lutego 2026 r., ale dopiero po południu w piątek 6 marca 2026 r. Już jednak w poniedziałek 9 marca 2026 r. Wykonawca „skierował ponaglenie”, pomimo że w tym właśnie dniu Zamawiający udostępniał dokumenty po kolei Wykonawcom, którzy złożyli stosowne wnioski, odpowiadając im wg kolejności wpływu tych wniosków. Działanie zatem w sposób oczywisty bez zbędnej zwłoki Odwołujący nazywa „pieszałością” i „systematycznym utrudnianiem dostępu do dokumentacji postępowania”. Trudno tego rodzaju komentarze traktować inaczej niż jako przejaw swoistej przesady i braku rozumienia organizacji pracy u Zamawiającego, który w tym samym czasie (jednocześnie) prowadzi często ponad 25 procedur, wymagających nadzoru nad obiegiem dokumentów i priorytetowego traktowania dochowania terminów.

Zaznaczam przy tym, że udostępnienie dokumentów kolejnego dnia roboczego (czyli bez zbędnej zwłoki) w żaden sposób nie wpłynęło negatywnie ani na możliwość przesłania w kolejnym dniu obszernego żądania zmiany czynności

wyboru oferty najkorzystniejszej, ani

w złożeniu Odwołania w terminie. Brak skuteczności w formułowaniu odwołania nie wynika przy tym z przyczyn po stronie Zamawiającego, ale z własnych działań Odwołującego.

W świetle powyższych argumentów, Zamawiający pozostaje na ugruntowanym stanowisku, iż podczas przeprowadzania procedury zamówieniowej dokonał wszystkich czynności poprawnie merytorycznie oraz zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa i ustalonym brzmieniem SWZ, a wybór oferty najkorzystniejszej jest prawidłowy.

W tych okolicznościach wnoszę jak na wstępie.

Jednocześnie wnoszę - podobnie jak orzeczono w sprawach KIO 2172/15, KIO 93/18, KIO 1378/18 oraz KIO 1716/25 KIO 229/26 - o zwrot kosztów stawiennictwa osób upoważnionych do reprezentowania Zamawiającego, tj. kosztów przejazdu (na wypadek stawienia się na jawnym posiedzeniu i rozprawie) oraz kosztów wynagrodzenia jednego pełnomocnika, związanych z

przygotowaniem do postępowania odwoławczego, przygotowaniem odpowiedzi na odwołanie oraz udziałem w ewentualnej rozprawie przed Krajową Izbą Odwoławczą.

PISMO Przystępującej po stronie Zamawiającego, wykonawca wybrany ANNA CHLEBDA prowadząca działalność gospodarczą pod firmą ANNA CHLEBDA FIRMA HANDLOWO-USŁUGOWA V. II z dnia 26 kwietnia 2026r.

Wykonawca HEALTH wniósł Odwołanie (wyłącznie) od czynności Zamawiającego, tj. wyboru jako najkorzystniejszej oferty Przystępującego V., twierdząc przy tym, że objęta zakresem zaskarżenia czynność wyboru została podjęta z naruszeniem art. 226 ust. 1 pkt 10 ustawy PZP, art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy PZP, art. 109 ust. 1 pkt 10 ustawy PZP art. 128 ust. 1 w zw. z art. 16 ustawy PZP oraz art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. b ustawy PZP.

Przystępujący V. w pełni popiera stanowisko wyrażone przez Zamawiającego w niniejszej sprawie, w tym w odpowiedzi na odwołanie datowanej na 31 marca 2026 r., przyjmując je jako własne i uzupełniając niniejszym pismem.

UZASADNIENIE pisma Przystępującej

1. UWAGI OGÓLNE.

Na wstępie konieczne jest poczynienie uwag natury ogólnej względem Odwołania wywiedzonego przez Wykonawcę HEALTH.

PO PIERWSZE, należy mieć na względzie, że ustawodawca w art. 513 pkt 1 i 2 ustawy PZP przewidział, że odwołanie przysługuje na niezgodną z przepisami ustawy PZP czynność zamawiającego, jak i zaniechanie czynności w postępowaniu o udzielenie zamówienia, do której zamawiający był obowiązany na podstawie ustawy PZP. Czynności to działania dokonane przez zamawiającego, zaś zaniechania czynności to brak wykonania określonych działań, o ile do przeprowadzenia czynności (działań) zamawiający był zobowiązany na podstawie ustawy PZP. Następnie w art. 516 ust. 1 pkt 7 ustawy PZP ustawodawca wskazał, że obligatoryjnym elementem odwołania jest wskazanie czynności lub zaniechania czynności zamawiającego, której zarzuca się niezgodność z przepisami ustawy PZP. Powyższy element odwołania jest niczym innym jak określeniem zakresu zaskarżenia. Należy też dodać, że ochrona prawna realizowana w drodze środków ochrony prawnej ma charakter petytoryjny, zaś Izba nigdy nie działa z urzędu. Odnosi się to zarówno do samego wszczęcia postępowania odwoławczego, jak i do zakresu badania przez Izbę czynności lub zaniechań zamawiającego. To wyłącznie sam odwołujący określa zakres zaskarżanych czynności lub zaniechań zamawiającego, zaś Izba nie może orzekać w przedmiocie innych zachowań zamawiającego.

Skoro zatem Wykonawca HEALTH w wywiedzionym Odwołaniu nie objął zakresem zaskarżenia:

— czynności podjętej przez Zamawiającego w Postępowaniu w postaci skierowania do Przystępującego V. - na podstawie art. 128 ust. 1 ustawy PZP - wezwania do uzupełnienia oświadczenia potwierdzającego, że nie podlega on wykluczeniu, to już tylko te względy powodują, że zarzut naruszenia przez Zamawiającego art. 128 ust. 1 ustawy PZP w zw. z art. 16 ustawy PZP nie zasługuje na uwzględnienie i nie powinien być przez Izbę rozpoznany;

— czynności podjętej przez Zamawiającego w Postępowaniu w postaci poprawienia w ofercie Wykonawcy V. oczywistych omyłek rachunkowych, to już tylko te względy powodują, że zarzut naruszenia przez Zamawiającego art. 223 ust. 2 ustawy PZP (wyartykułowany dopiero w uzasadnieniu Odwołania) nie zasługuje na uwzględnienie i nie powinien być przez Izbę rozpoznany. Co więcej, przepis art. 223 ust. 2 ustawy PZP składa się z trzech jednostek redakcyjnych (lit. a, b, c), które referują do różnego rodzaju omyłek, zaś Odwołujący nie wskazał, która z tych jednostek redakcyjnych (przepisów) stanowi „rażące naruszenie” i „nie koryguje omyłki, lecz kreuje nową treść oferty”, co w

konsekwencji powoduje, że tak postawiony zarzut nie nadaje się do rozpoznania przez Izbę;

— zaniechania dokonania czynności przez Zamawiającego w Postępowaniu w postaci odrzucenia oferty Przystępującego V., to już tylko te względy powodują, że zarzuty naruszenia przez Zamawiającego art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. b, pkt 5 i pkt 10 ustawy PZP nie zasługują na uwzględnienie i nie powinny być przez Izbę rozpoznane;

— zaniechania dokonania czynności przez Zamawiającego w Postępowaniu w postaci wykluczenia Wykonawcy V. z Postępowania, to już tylko te względy powodują, że zarzut naruszenia przez Zamawiającego art. 109 ust. 1 pkt 10 ustawy PZP nie zasługuje na uwzględnienie i nie powinien być przez Izbę rozpoznany;

— zaniechania dokonania czynności przez Zamawiającego w Postępowaniu w postaci udostępnienia załączników do protokołu Postępowania (oferty, korespondencja z wykonawcami) to już tylko te względy powodują, że zarzut naruszenia przez Zamawiającego art. 18 ust. 1 ustawy PZP (wyartykułowany dopiero w uzasadnieniu Odwołania i dodatkowo wadliwie sformułowany) nie zasługuje na uwzględnienie i nie powinien być przez Izbę rozpoznany;

— zaniechania dokonania czynności przez Zamawiającego w Postępowaniu w postaci dokonania zmian w treści SWZ (w tym we wzorze Umowy) zgodnie z żądaniami Odwołującego zgłoszonymi w dniu 8 lutego 2026 r. lub sformułowania treści SWZ w sposób zgodny z przepisami prawa, to już tylko te względy powodują, że zarzut naruszenia przez Zamawiającego art. 16 ustawy PZP (**wyartykułowany dopiero w uzasadnieniu Odwołania**) nie zasługuje na uwzględnienie i nie powinien być przez Izbę rozpoznany. Przy czym należy mieć na względzie, że Odwołanie wniesione po dokonaniu wyboru oferty najkorzystniejszej nie jest ani miejscem ani czasem na kwestionowanie treści warunków zamówienia.

Ustawodawca w art. 515 ust. 2 pkt 2 ustawy PZP przewidział, że odwołanie wobec treści ogłoszenia wszczynającego postępowanie o udzielenie zamówienia lub konkurs lub wobec treści dokumentów zamówienia wnosi się w terminie 5 dni od dnia zamieszczenia ogłoszenia w Biuletynie Zamówień Publicznych lub dokumentów zamówienia na stronie internetowej, w przypadku zamówień, których wartość jest mniejsza niż progi unijne. Co oczywiste, termin ten upłynął Odwołującemu w dniu 11 lutego 2026 r. (ogłoszenie i dokumenty zamówienia zostały opublikowane przez Zamawiającego w dniu 6 lutego 2026 r.) i wobec tego wszystkie zarzuty związane z treścią dokumentów zamówienia są spóźnione i podlegają odrzuceniu. Co więcej, w takiej sytuacji treść dokumentów zamówienia stała się dla wszystkich wykonawców wiążąca, zaś okoliczność, że Odwołujący kwestionuje ich treść (w nieodpowiednim czasie i miejscu) nie może być wykorzystywana w celu wykazania podstaw odrzucenia oferty Wykonawcy V., który zastosował się do wiążących treści zawartych w dokumentach zamówienia.

PO DRUGIE, należy mieć również na względzie, że oprócz wskazania w odwołaniu zakresu zaskarżenia, o czym mowa była powyżej, ustawodawca wymaga, by odwołanie zawierało zwięzłe przedstawienie zarzutów (art. 516 ust. 1 pkt 8 ustawy PZP) oraz wskazanie okoliczności faktycznych i prawnych uzasadniających wniesienie odwołania oraz dowodów na poparcie przytoczonych okoliczności, co jest niczym innym jak uzasadnieniem odwołania (art. 516 ust. 1 pkt 10 ustawy PZP).

Zważywszy na treść powyższych przepisów, należy zwrócić uwagę na chaos, jaki panuje w Odwołaniu Wykonawcy HEALTH. Z jednej strony już w petitum Odwołania formułuje on zarzuty wobec (tylko) podjętej przez Zamawiającego czynności wyboru oferty, które następnie w uzasadnieniu Odwołania albo nie są w ogóle omówione i wykazane, albo Odwołujący w uzasadnieniu podnosi wobec Zamawiającego kolejne rzekome naruszenia przepisów ustawy PZP (i nie tylko), które z kolei nie mają związku z zarzutami podniesionymi wcześniej. W takim stanie rzeczy wypada nadmienić, że:

— Izba nie może zastępować wykonawcy w konstruowaniu zarzutu, ani domyslać się jego intencji, gdyż prowadziłoby to do możliwości przekroczenia granic kognicji Izby, które wyznaczają postawione zarzuty (zob. wyrok KIO z 21.02.2024 r., KIO 410/24, LEX nr 3702051);

— To na wykonawcy, będącym profesjonalistą, spoczywa ciężar przedstawienia w treści odwołania jasnych i szczegółowych zarzutów (zob. wyrok KIO z 3.01.2024 r., KIO 3739/23, LEX nr 3698919);

— Zarzut nie może sprowadzać się jedynie do samego twierdzenia, że zamawiający naruszył wskazany przepis PZP, gdyż warunkiem rozpoznania zarzutów odwołania jest to czy odwołujący w sposób dostateczny skonkretyzuje okoliczności faktyczne, które w danej sprawie pozwalają na wyprowadzenie określonych wniosków co do stwierdzonych w postępowaniu naruszeń przepisów (zob. wyrok KIO z 22.03.2023 r., KIO 651/23, LEX nr 3529697);

— Zwięzłość nie oznacza jednak lakoniczności - zarzuty muszą być jasne i precyzyjne, nie mogą budzić wątpliwości,

ponieważ nie mogą być one rozszerzane w toku rozprawy (zob. wyrok KIO z 14.03.2022 r., KIO 508/22, KIO 572/22).

PO TRZECIE, ustawodawca w art. 505 ust. 1 ustawy PZP wskazuje, że obowiązkiem wykonawcy korzystającego ze środka ochrony prawnej, jakim jest odwołanie, jest wykazanie (już w odwołaniu) opisanych w tym przepisie przesłanek. Wykonawca musi zatem wykazać wpływ podnoszonych zarzutów na jego sytuację, wyrażający się zaistnieniem po stronie odwołującego uszczerbku stanowiącego szkodę w następstwie naruszenia przepisów ustawy PZP w sposób pozwalający na wykazanie związku przyczynowo - skutkowego między zarzucanymi naruszeniami, a uszczerbkiem po stronie wykonawcy (zob. P. Wiśniewski [w:] J. E. Nowicki, P. Wiśniewski, Prawo zamówień publicznych. Komentarz, wyd. V, Warszawa 2023, art. 505). Wypełnienie powyższego obowiązku jest kluczowe dla oceny interesu wykonawcy, której to oceny dokonuje Izba. A contrario nie jest możliwe dokonanie przez Izbę oceny posiadania przez wykonawcę interesu, jeśli wyżej wskazanemu obowiązkowi wykonawca nie zadośćuczynił - w takiej sytuacji odwołanie podlega oddaleniu.

Przenosząc powyższe na grunt Odwołania Wykonawcy HEALTH, należy wskazać, że Odwołujący nie zadośćuczynił powyższemu obowiązkowi, tj. nie wykazał, że w dacie złożenia Odwołania miał interes w uzyskaniu zamówienia oraz poniósł lub może ponieść szkodę w wyniku naruszenia przez Zamawiającego przepisów ustawy PZP. Odwołujący nawet w jednym zdaniu nie odniósł się do powyższego, nie przedstawił żadnego twierdzenia i żadnej argumentacji. Już tylko te względy powodują, iż odwołanie powinno podlegać oddaleniu, co potwierdza konsekwentne stanowisko Izby w licznych orzeczeniach, przykładowo:

— „Dla skutecznego wniesienia środka ochrony prawnej nie jest wystarczające, aby wniósł je podmiot zaliczany do kategorii wskazanej w art. 505 ust. 1 ustawy PZP. Podmiot korzystający ze środka ochrony prawnej - oprócz tego, że musi zaliczać się do tej kategorii - musi także wykazać spełnienie tzw. materialnoprawnych przesłanek do wniesienia środka ochrony prawnej, tj. wykazać, że: 1) ma lub miał interes w uzyskaniu zamówienia lub nagrody w

konkursie, 2) poniósł lub może ponieść szkodę, 3) poniesiona lub możliwa do poniesienia szkoda jest wynikiem naruszenia przez zamawiającego przepisów ustawy PZP. Powyższe przesłanki muszą być spełnione łącznie. Jest to warunek skutecznego wniesienia środka ochrony prawnej, co podlega badaniu przez organy rozpoznające środek ochrony prawnej.

Stwierdzenie braku zaistnienia tych przesłanek skutkuje oddaleniem środka ochrony prawnej (Prawo zamówień publicznych. Komentarz pod redakcją H. Nowaka, M. Winiarza. Warszawa 2021)" - Wyrok KIO z 31.01.2023 r., KIO 142/23, LEX nr 3487678;

— „Krajowa Izba Odwoławcza stwierdziła, że odwołujący nie wykazał, że jest uprawniony do wniesienia odwołania zgodnie z art. 505 ust. 1 ustawy PZP. Odwołujący nie uzasadnił, czy i w jakim zakresie posiada interes we wniesieniu odwołania. Wykazanie interesu wprost wynika z przepisu art. 505 ust. 1 ustawy PZP, cyt.: Środki ochrony prawnej określone w niniejszym dziale przysługują wykonawcy, uczestnikowi konkursu oraz innemu podmiotowi, jeżeli ma lub miał interes w uzyskaniu zamówienia lub nagrody w konkursie oraz poniósł lub może ponieść szkodę w wyniku naruszenia przez zamawiającego przepisów ustawy. Brak wykazania interesu we wniesieniu odwołania stanowi materialno-prawną przesłankę do oddalenia odwołania. Izba stwierdziła, że odwołujący nie wykazał interesu we wniesieniu odwołania, jak również nie wykazał szkody jaką może ponieść w wyniku naruszenia przez zamawiającego przepisów ustawy PZP" - Wyrok KIO z 6.10.2025 r., KIO 3719/25, LEX nr 3942960;

— „Niewątpliwie Odwołujący jest wykonawcą, który wziął udział w prowadzonym przez Zamawiającego postępowaniu. Sam ten jednak fakt nie jest wystarczający dla uznania, że ma on prawo wnosić środki ochrony prawnej przewidziane w ustawie PZP. Odwołujący w treści wniesionego przez siebie odwołania powinien był wykazać, że: 1) zamawiający przez swoje działanie lub zaniechanie dopuścił się naruszenia przepisów ustawy; 2) ma lub miał szansę na uzyskanie zamówienia (zamówienia rozumianego jako odpłatna umowa zawierana między zamawiającym, a wykonawcą, której przedmiotem w tym przypadku jest nabycie usług), w czym przejawia się jego interes we wniesieniu odwołania; 3) niezgodne działania z ustawą działania lub zaniechania zamawiającego pozostają w adekwatnym związku przyczynowo-skutkowym z zagrażającą lub występującą po stronie odwołującego szkodą. Dostęp do procedury odwoławczej nie jest nieograniczony, ani nie jest to rodzaj postępowania kontrolującego legalność wszystkich zachowań zamawiającego, w związku z tym już z dyrektywy odwoławczej wynika, że możliwość wniesienia odwołania dotyczy wyłącznie tych wykonawców, którzy mają lub mieli szansę na uzyskanie zamówienia. Wykazanie, że odwołujący spełnia te wszystkie elementy jest niezbędne, żeby uznać prawo

odwołującego do wniesienia odwołania. Jest to jak już wskazano przesłanka materialna odwołania, zatem jej brak uniemożliwia uwzględnienie odwołania i powoduje, że odwołanie podlega oddaleniu (nawet, jeżeli byłoby merytorycznie

zasadne). Zgodnie z art. 518 ustawy PZP uzupełnieniu w odwołaniu podlegają wyłącznie braki formalne, brak pełnomocnictwa, brak dowodu uiszczenia wpisu w terminie. Tylko w takim przypadku Prezes Izby wzywa odwołującego do uzupełnienia odwołania. Do braków tych ustawodawca nie zaliczył braku wykazania interesu w uzyskaniu zamówienia i możliwości poniesienia szkody, co oznacza, że braku tego, ani z własnej inicjatywy odwołujący, ani na wezwanie Izby, uzupełniać nie wolno po upływie terminu na wniesienie odwołania (tak wyrok KIO z 4 kwietnia 2024 r., sygn. akt. KIO 946/24, który ponadto Izba aprobuje, a zawarte tam wywody i argumenty uznaje za własne, stąd obszernie ich powołanie poniżej)" - Wyrok KIO z 4.12.2025 r., KIO 4490/25,

LEX nr 4016027;

— „Odwołujący nie wykazał wypełnienia łącznie przesłanek z art. 505 ust. 1 nowej ustawy - Środki ochrony prawnej określone w niniejszym dziale przysługują wykonawcy, uczestnikowi konkursu oraz innemu podmiotowi, jeżeli ma lub miał interes w uzyskaniu zamówienia lub nagrody w konkursie oraz poniósł lub może ponieść szkodę w wyniku naruszenia przez zamawiającego przepisów ustawy - to jest posiadania interesu w uzyskaniu danego zamówienia oraz możliwości poniesienia szkody (...) Izba mając na uwadze całość okoliczności w przedmiotowej sprawie objętych tym odwołaniem stwierdziła, że Odwołujący nie wykazał legitymacji do wnoszenia odwołania. Odwołujący nie wykazał materialnoprawnych przesłanek dopuszczalności wniesienia odwołania, bowiem w ogóle nie wskazał jednej z określonych w art. 505 ust. 1 ustawy przesłanek tj. poniesienia lub możliwości poniesienia szkody w wyniku naruszenia przepisów ustawy. Wykazanie posiadania interesu w uzyskaniu zamówienia oraz poniesienia lub możliwości poniesienia szkody przez Odwołującego ten ostatni musi wykazać na moment wniesienia odwołania, a stanowisko w tym zakresie musi zostać zawarte w odwołaniu" - Wyrok KIO z 3.03.2022 r., KIO 427/22, LEX nr 3399558.

PO CZWARTE, przywołać należy zasadę, zgodnie z którą ciężar dowodu w zakresie podstaw odwołania spoczywa na odwołującym. Sąd Zamówień Publicznych w wyroku z dnia 10 sierpnia 2022 r. wydanym w sprawie o sygn. akt XXIII Zs 86/22 wskazał, że co prawda w ustawie PZP brak jest odpowiednika art. 6 k.c., który wprowadza ogólną regułę rozkładu ciężaru dowodu w postępowaniu cywilnym, jednak zasada wyrażona w tym przepisie ma na tyle uniwersalny charakter, że nie tylko może, ale i powinna znaleźć zastosowanie również w postępowaniu odwoławczym. Zgodnie z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Procesowym odpowiednikiem tego przepisu jest art. 232 k.p.c., który nakłada na strony obowiązki procesowe stanowiące wyraz reguły rozkładu ciężaru dowodu mające zapewnić jej realizację. W tym zakresie w ustawie PZP znalazł się art. 534, zgodnie z którym strony i uczestnicy postępowania odwoławczego są obowiązani wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne (ust. 1). W ocenie Sądu przepis ten w oczywisty sposób stanowi odpowiednik art. 232 k.p.c. (zob. wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z 10.08.2022 r., XXIII Zs 86/22, LEX nr 3457190).

Przenosząc powyższe na kanwę niniejszej sprawy wskazać należy, że ciężar dowodu w zakresie wykazania „naruszeń” zawartych w Odwołaniu, jakich miał rzekomo dopuścić się Zamawiający w Postępowaniu, spoczywa na Odwołującym. Temu ciężarowi Odwołujący nie sprostał. Odwołanie (abstrahując od jego konstrukcji) stanowi wyłącznie polemiczne treści, pomija istotne i wiążące postanowienia SWZ, a także obowiązki Zamawiającego wynikające z konkretnych przepisów ustawy PZP. Odwołujący skupia się wyłącznie na prowadzeniu nie merytorycznej dyskusji i przedstawianiu własnych koncepcji prowadzenia Postępowania, które jednak pozostają w rażącej opozycji tak do warunków zamówienia, jak i przepisów ustawy PZP. Co także wysoce istotne, Odwołujący nie przedstawił ŻADNEGO dowodu na wykazanie zasadności swoich zarzutów i twierdzeń.

PO PIĄTE WRESZCIE, ani Odwołujący, ani Izba, ani Uczestnicy nie są podmiotami uprawnionymi do formułowania lub też badania okoliczności związanych z naruszeniem przez Zamawiającego dyscypliny finansów publicznych. Wobec powyższego przywoływanie przez Wykonawcę HEALTH w Odwołaniu wniesiony, do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej twierdzeń związanych z „naruszeniem dyscypliny finansów publicznych” przez Zamawiającego jest tylko nieuprawnione i bezpodstawne, ale również dość groteskowe.

PODSUMOWUJĄC, wszystkie powyższe argumenty winny skutkować oddaleniem Odwołania Wykonawcy HEALTH.

Niezależnie jednak od powyższego, Przystępujący V. w dalszej części niniejszego pisma odniesienie do poszczególnych „zarzutów” i twierdzeń zawartych w Odwołaniu, w miarę możliwości nie powielając tego, co już zostało podniesione przez Zamawiającego.

2. SZCZEGÓŁOWE ODNIESIENIE DO ZARZUTÓW ODWOŁANIA I ICH UZASADNIENIA.

2.1. Odnośnie zarzutu z art. 226 ust. 1 pkt 10 ustawy PZP oraz uzasadnienia pn. „Błąd w obliczeniu ceny - naruszenie ustawy o VAT (Art. 226 ust. 1 pkt 10 Pzp)“.

Wypada w pierwszej kolejności wskazać, że ustawa PZP nie zawiera definicji legalnej błędu, zatem zgodnie z art. 8 ust. 1 ustawy PZP błąd należy rozpatrywać jako wadę oświadczenia woli w rozumieniu k.c. Zgodnie z art. 84 § 2 k.c. można powoływać się tylko na błąd uzasadniający przypuszczenie, że gdyby składający oświadczenie woli nie działał pod wpływem błędu i oceniał sprawę rozsądnie, nie złożyłby oświadczenia tej treści (błąd istotny). Chodzi tu o błąd co do faktu, polegający na niezgodnym z rzeczywistością wyobrażeniu o istniejącym stanie rzeczy lub o treści czynności prawnej.

W orzecznictwie przyjmuje się, że błędem w obliczeniu ceny jest błąd polegający na przyjęciu niewłaściwych danych do jej obliczenia. Przez pojęcie błędu w obliczeniu ceny należy rozumieć każdy inny - niż oczywista omyłka rachunkowa, o której mowa w art. 223 ust. 2 pkt 2 PZP - błąd w obliczeniu ceny. Błąd w obliczeniu ceny jest błędem co do prawidłowego ustalenia stanu faktycznego, a nie wadliwie od strony technicznej wykonaną czynnością obliczenia ceny. Krajowa Izba Odwoławcza w swoich orzeczeniach wyjaśniała, że z błędem w obliczeniu ceny lub kosztu będziemy mieli do czynienia w przypadku nieuwzględnienia (lub uwzględnienia w sposób nieprawidłowy) w wyczeniu ceny lub kosztu wszystkich elementów cenowo kosztotwórczych, wynikających z przepisów prawa oraz cech przedmiotu zamówienia, jego zakresu lub warunków realizacji. Do popełnienia błędu w obliczeniu ceny lub kosztu dochodzi w wyniku błędnego rozpoznania stanu prawnego lub faktycznego przez wykonawcę, wynikającego z przepisów prawa lub wymagań określonych w SWZ i przyjęcia nieprawidłowych podstaw dokonywanej kalkulacji, nie znajdujących uzasadnienia prawnego lub w wymaganiach zamawiającego (zob. wyrok KIO z 27.03.2023 r., KIO 691/23, LEX nr 3529806, Wyrok KIO z 4.04.2023 r., KIO 777/23 LEX nr 3555138).

W wyroku z dnia 24 stycznia 2022 r., KIO 34/22, Izba wskazała, że z błędem w obliczeniu ceny lub kosztu, o którym stanowi art. 226 ust. 1 pkt 10 PZP, mamy do czynienia wówczas, gdy doszło do błędu co do prawidłowego ustalenia stanu faktycznego. W odróżnieniu od omyłki rachunkowej, która charakteryzuje się tym, że wykonawca nieprawidłowo wykona czynności arytmetyczne, składające się na obliczenie ceny, błędy w obliczeniu ceny nie nadają się do poprawienia, gdyż nie ma jednego sposobu, w jaki można byłoby te błędy poprawić. Innymi słowy, jeśli mamy do czynienia z sytuacją, w której wykonawca wskazuje w swojej ofercie cenę za wykonanie przedmiotu zamówienia, kalkulując w niej czynności, które nie są objęte przedmiotem zamówienia, lub też nie uwzględnia we wskazanej kwocie elementów, które ująć powinien - to wówczas wskazana przez wykonawcę cena jest nieprawidłowa, gdyż dotyczy innego stanu faktycznego niż przedmiot postępowania. Cena ta została jednak w takim przypadku ustalona prawidłowo, tj. nie zawiera omyłek rachunkowych, w związku z czym zamawiający nie może w nią ingerować. Z tych powodów ustawodawca przesądził, że taką ofertę należy odrzucić (zob. wyrok KIO z 24.01.2022 r., KIO 34/22, LEX nr 3317674).

Dla zastosowania ww. podstawy odrzucenia oferty konieczne jest stwierdzenie, że doszło do popełnienia przez wykonawcę tego rodzaju błędu, który skutkuje tym, iż cena podana w ofercie jest ceną nieprawidłową. Wymaga to zatem stwierdzenia, iż odmiennosc sposobu obliczenia ceny przez wykonawcę skutkowałaby tym, iż cena oferty byłaby inna, gdyby wykonawca ściśle zastosował się do sposobu obliczenia ceny wskazanego w specyfikacji istotnych warunków zamówienia (zob. m. in. wyrok KIO z 28.03.2018 r., KIO 485/18, LEX nr 2508429). Z błędem w obliczeniu ceny będziemy mieć zatem do czynienia w sytuacji przyjęcia przez wykonawcę niewłaściwych danych, wynikających przykładowo z nieprawidłowego ustalenia stanu faktycznego, jeżeli brak jest ustawowych przesłanek wystąpienia omyłki (por. uchwała SN z dnia 20 października 2011 r. sygn. akt: III CZP 52/11 oraz III CZP 53/11).

W uchwale Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 6 marca 2012 r., KIO/KD 25/12, zwrócono uwagę, że o błędzie w obliczeniu ceny będziemy mogli mówić w sytuacji, gdy cena została skalkulowana w sposób, który nie uwzględnia cech przedmiotu zamówienia, jego zakresu i warunków realizacji. Oznacza to, że wykonawca przyjął mylne założenia, bowiem punktem wyjścia do skalkulowania ceny jest inny stan faktyczny niż wynika ze SIWZ. Powyższe wskazuje, że chodzi o błąd, który każdy z wykonawców może popełnić, czyniąc podstawą wyceny zamówienie, które nie odpowiada opisowi przedmiotu zamówienia, a więc temu, czego oczekuje zamawiający (zob. Uchwała KIO z 6.03.2012 r., KIO/KD 25/12, LEX nr 1217607).

W powyższym kontekście należy zwrócić uwagę na treść art. 281 ust. 1 pkt 16 ustawy PZP, który stanowi, że SWZ zawiera co najmniej sposób obliczenia ceny, a co również ważne - brak jest szczególnych regulacji, które ograniczałyby swobodę Zamawiającego w tym zakresie. Na gruncie powyższego przepisu Zamawiający jest wręcz zobligowany do określenia sposobu obliczenia ceny. Podobne stanowisko znajduje ugruntowanie i akceptację w doktrynie, gdzie wskazuje się na obowiązek Zamawiającego, dotyczący podania sposobu, w jaki wykonawca powinien obliczyć swoją cenę. Zamawiający powinien w tym miejscu podać, jakie wynagrodzenie przewiduje (kosztorysowe, ryczałtowe czy łączące oba te systemy), w jaki sposób wykonawca powinien obliczyć swoją cenę, tj. jakie składniki cenotwórcze powinien wziąć pod uwagę, i w jaki sposób powinien podać cenę w ofercie (np. formularz cenowy, kosztorys itp.), uwzględniając podanie cen w wymaganych przez Zamawiającego pozycjach. SWZ w zakresie sposobu obliczenia ceny

opracowuje Zamawiający, indywidualnie dostosowując ją do specyfiki przedmiotu zamówienia. W tym miejscu warto również wskazać, iż w przypadku zamówienia publicznego, to Zamawiający w sposób dyskrejonalny kształtuje większość essentialiae i incidentaliae negotii przygotowując SWZ (zob. wyrok KIO z dnia 1 grudnia 2020 r, sygn. akt KIO 2965/20).

Przenosząc powyższe na grunt Postępowania należy odwołać się do treści SWZ, a mianowicie: w pkt 17 SWZ Zamawiający przedstawił - czytelnie, komunikatywnie, niedwuznacznie, prosto, przystępnie, zdecydowanie i zrozumiale nawet dla nieprofesjonalisty - sposób obliczenia ceny oferty, tj.

—wykonawca zobowiązany jest podać w Formularzu Ofertowym cenę ryczałtową brutto za wykonanie całego przedmiotu zamówienia, zgodną z pozycją „RAZEM” kolumny „Cena ryczałtowa brutto za wskazaną liczbę paczek” tabeli pn. „WYCENA”, zawartej w załączniku do Formularza Ofertowego (pkt 17.1 SWZ);

—podana w ofercie cena musi uwzględniać wszystkie wymagania Zamawiającego określone w niniejszej SWZ wraz z załącznikami oraz obejmować wszelkie koszty, jakie poniesie Wykonawca z tytułu należytego oraz zgodnego z umową i obowiązującymi przepisami wykonania przedmiotu zamówienia (pkt 17.2 SWZ);

—cenę w ofercie należy określać z dokładnością do dwóch miejsc po przecinku (pkt 17.3 SWZ).

Powyższe zostało ponownie przedstawione przez Zamawiającego w załączniku do Formularza Ofertowego, w którym Zamawiający:

—przedstawił tabelę pn. „Wycena”, którą każdy z wykonawców zobowiązany był wypełnić, podając cenę ryczałtową brutto jednej paczki na Wielkanoc i Boże Narodzenie, a następnie cenę ryczałtową brutto za wskazaną przez Zamawiającego liczbę paczek (tj. 2000 szt.) zarówno na Wielkanoc i Boże Narodzenie. W tabeli tej znajdowało się również pole oznaczone gwiazdką, w którym należało wpisać kwotę stanowiącą sumę cen łącznie za wszystkie paczki (tj. 4000 szt.);

—wymagał, aby każdy wykonawca poprzez podkreślenie zaznaczył prawidłowe stawki podatku VAT;

—wskazał, że cena ryczałtowa brutto jednej paczki, o której mowa w kol. 3 tabeli, obejmuje wszelkie koszty, jakie poniesie wykonawca z tytułu należytej i zgodnej z umową oraz obowiązującymi przepisami realizacji przedmiotu umowy, tj. cenę produktów z uwzględnieniem prawidłowych stawek podatku VAT, opakowań, konfekcjonowania, transportu, rozładunku, wniesienia paczek w miejsce wskazane przez Zamawiającego.

Przystępujący V. w pełni zastosował się do ww. sposobu obliczenia ceny, a także uwzględnił w zaoferowanej cenie wszystkie elementy wymagane przez Zamawiającego w warunkach zamówienia, w tym m.in. prawidłowe stawki podatku VAT, opakowania, konfekcjonowanie, transport, rozładunek, wniesienie paczek w miejsce wskazane przez Zamawiającego.

Z kolei Odwołujący NIE WYKAZAŁ, że cena oferty Przystępującego V. zawiera błąd w obliczeniu ceny, do którego referuje art. 226 ust. 1 pkt 10 Ustawy i wobec tego, że Zamawiający dopuścił się jakichkolwiek naruszeń. Odwołujący upatruje błędu w obliczeniu ceny na postawie „algorytmu”, który nie wynika ani z dokumentacji zamówienia, ani z przywoływanych przez Odwołującego przepisów ustawy o VAT. Należy przypomnieć, że Odwołujący w treści samego zarzutu podniósł „błąd w obliczeniu ceny wynikający z niezgodności z ustawą o VAT”, zaś w uzasadnieniu wskazał, że doszło do naruszenia art. 3 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 ustawy o VAT. Warto wskazać, że zgodnie z ww. przepisami:

—„Użyte w ustawie określenia oznaczają: cena - wartość wyrażoną w jednostkach pieniężnych, którą kupujący jest obowiązany zapłacić przedsiębiorcy za towar lub usługę” (art. 3 ust. 1 pkt 2 ustawy o VAT);

—„W cenie uwzględnia się podatek od towarów i usług oraz podatek akcyzowy, jeżeli na podstawie odrębnych przepisów sprzedaż towaru lub usługi podlega obciążeniu podatkiem od towarów i usług lub podatkiem akcyzowym” (art. 3 ust. 2 ustawy o VAT).

Jednocześnie Odwołujący nie wyjaśnił, w jaki sposób ww. przepisy wraz z przepisem art. 226 ust. 1 pkt 10 ustawy PZP zostały naruszone w ofercie Przystępującego V. i w konsekwencji przez Zamawiającego. Odwołujący nie wyjaśnił również, w jaki sposób „ceny łączone zostały obliczone z pominięciem reguł ustawy o VAT”. Odwołujący nie przedstawia żadnej szczegółowej argumentacji w kontekście oferty Przystępującego V., ograniczając się do ogólników, z których również nic nie wynika.

Nie można nie zauważyć, że ww. zarzuty opierają się tylko i wyłącznie na przekonaniu Odwołującego (w jego odczuciu nieomylnym) wyrażonym tuż po wszczęciu Postępowania na etapie wyjaśniania treści warunków zamówienia, iż SWZ

zawiera „krytyczne wady” polegające m.in. na „wadliwości mechanizmu określania stawek VAT”. Świadczy o tym następująca treść Odwołania: „Zamawiający zignorował te zastrzeżenia, co doprowadziło do sytuacji, w której wybrany Wykonawca (Victoria II) przedstawił ofertę wewnętrznie sprzeczną rachunkowo i merytorycznie”. Podkreślenia jednak wymaga, jeśli Odwołujący miał jakiegokolwiek wątpliwości co do zgodności treści warunków zamówienia z ustawą o VAT, miał możliwość zaskarżenia treści dokumentów zamówienia do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w terminie przewidzianym przez ustawodawcę. Skoro nie skorzystał z powyższego uprawnienia, zapisy te stały się wiążące, zaś wszelkie obecne dywagacje Odwołującego w powyższym zakresie, które przekłada na ofertę Przystępującego V. są nieuzasadnione. Zapisy SWZ są wiążące dla wszystkich wykonawców i to one stanowią wytyczne, w jaki sposób należy odczytywać i interpretować określone pojęcia. Skoro Zamawiający w Postępowaniu w taki, a nie inny sposób, opisał sposób obliczenia ceny w SWZ, wszyscy wykonawcy, w tym Odwołujący i Przystępujący V., zobowiązani byli do tej* instrukcji się zastosować.

W uzasadnieniu zarzutu błędu w obliczeniu ceny z art. 226 ust. 1 pkt 10 ustawy PZP, Odwołujący podnosi, że Zamawiający dokonał niedopuszczalnej modyfikacji cen, co stanowi „rażące naruszenie art. 223 ust. 2 ustawy PZP, gdyż nie koryguje omyłki, lecz kreuje nową treść oferty”. Abstrahując już od uwag poczynionych w pierwszej części niniejszego pisma w zakresie rzekomego naruszenia art. 223 ust. 2 ustawy PZP, wskazać dodatkowo trzeba, że Odwołujący poza przedstawieniem własnej oceny, nie przedstawił żadnej argumentacji, ani dowodów, z których wynikałby brak spełnienia przesłanek do podjęcia przez Zamawiającego czynności w postaci poprawienia omyłek w ofercie Przystępującego V..

Niezależnie od powyższego wypada nadmienić Odwołującemu, iż Instytucja poprawiania omyłek przewidziana w art. 223 ust. 2 ustawy PZP służy udzieleniu zamówienia wykonawcy, który złożył ofertę najkorzystniejszą, i ma eliminować sytuacje, gdy z powodu nieistotnych omyłek czy niezamierzonych opuszczeń odrzucane byłyby oferty gwarantujące realizację zamówienia zgodnie z jego warunkami. Podkreślić należy, że działania określone powyższym przepisem zamawiający podejmuje z mocy przepisów ustawy PZP, nawet jeżeli wykonawca nie złożył wniosku w tym zakresie. Przyjmuje się, że o możliwości dokonania poprawy omyłek w ofercie nie decyduje ich liczba czy też wysokość kwoty, która została omyłkowo podana, ale ich oczywistość czy też istotność, rozpatrywana przez pryzmat i wpływ na treść całej oferty. Fakt, że omyłki mogą mieć wpływ na cenę danej oferty, nie stanowi automatycznie przeszkody w ich poprawieniu.

Oczywiste omyłki rachunkowe są przede wszystkim wynikiem niepoprawnie przeprowadzonych działań arytmetycznych, które naruszają stosowanie reguł matematycznych. Omyłka rachunkowa polega najczęściej na uzyskaniu błędnego wyniku wyliczeń na podstawie przyjętego przez zamawiającego wzoru. Stwierdzenie omyłki może mieć miejsce w sytuacji, w której przebieg działania matematycznego może być prześledzony na podstawie reguł rządzących tym działaniem, wynikających ze sposobu obliczenia ceny oferty, zgodnie z którymi możliwe jest stwierdzenie błędu w jego wykonaniu. Omyłka rachunkowa ma charakter oczywisty nie tylko wtedy, gdy jest widoczna na pierwszy rzut oka. Dla uznania, że omyłka rachunkowa ma charakter oczywisty, wystarczający jest fakt jej ustalenia podczas sprawdzania obliczeń zgodnie z podanym przez zamawiającego sposobem obliczenia ceny oferty oraz możliwość jej jednoznacznego stwierdzenia (zob. np. wyrok KIO z 28.02.2023 r., KIO 414/23, LEX nr 3505579). Oczywistą omyłką rachunkową stanowi błąd w obliczeniach popełniony przez wykonawcę, który da się poprawić wyłącznie w jeden sposób, niebudzący żadnych wątpliwości. W praktyce oczywista omyłka rachunkowa polega na błędnym zsumowaniu, odjęciu, pomnożeniu lub podzieleniu poszczególnych pozycji oraz łączną cenę netto, która stanowiła iloczyn trzech czynników: zaoferowanej ceny jednostkowej, ustalonego przez zamawiającego planowanego nakładu (liczby egzemplarzy) oraz Zamawiający dokonał w ofercie Wykonawcy V. poprawienia oczywistej omyłki rachunkowej, z uwzględnieniem konsekwencji rachunkowych dokonanych poprawek, a zatem podjął ww. czynność na podstawie art. 223 ust. 2 pkt 2 ustawy PZP. Uzasadnienie i zakres tej czynności znajduje się w piśmie Zamawiającego z dnia 27 lutego 2026 r. skierowanym do Wykonawcy V.. Z kolei prawidłowość działań Zamawiającego potwierdza wyrok Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 18 marca 2025 r., KIO 676/25. Izba uznała, że wykonawca popełnił omyłkę rachunkową polegającą na braku pomnożenia ceny jednostkowej za druk czasopisma przez zakładaną liczbę numerów w roku (3). Była to omyłka oczywista, tj. nie było wątpliwości, w którym działaniu matematycznym doszło do błędu po stronie wykonawcy. W formularzu cenowym wykonawcy podawali ceny jednostkowe za druk 1 egzemplarza danego czasopisma wskazanej przez zamawiającego liczby numerów w roku. Zamawiający w takiej sytuacji zobowiązany był (co też uczynił) uwzględnić konsekwencje rachunkowe dokonanych poprawek. Dlatego też zmianie ulec musiała łączna kwota netto, wysokość podatku VAT oraz łączna kwota brutto za druk wszystkich trzech czasopism, a ponadto cena całkowita za wykonanie przedmiotu zamówienia, która była sumą łącznej kwoty brutto za druk oraz łącznej kwoty brutto za spedycję i kolportaż. Na prawidłowość działania zamawiającego nie wpływał fakt, że w efekcie poprawienia omyłki doszło do poprawienia ceny całkowitej oferty (zob. wyrok KIO z 18.03.2025 r., KIO 676/25, LEX nr 3877453).

W realiach niniejszej sprawy nie można czynić Zamawiającemu zarzutu ani z art. 223 ust. 2 ustawy PZP, jak czyni to Odwołujący, ani z art. 223 ust. 2 pkt 2 ustawy PZP (czego jednak Odwołujący nie czyni). Ustawodawca nałożył na instytucje zamawiającego obowiązek poprawiania omyłek w ofertach wykonawców w trzech przypadkach wskazanych w art. 223 ust. 2 ustawy PZP, zaś w przypadku oferty Przystępującego V. - to zaniechanie tych czynności przez Zamawiającego - na podstawie art. 223 ust. 2 pkt 2 ustawy PZP - skutkowałoby naruszeniem tego przepisu.

Z kolei Odwołujący nie przedstawił ŻADNEJ argumentacji i DOWODÓW wykazujących, że w stanie faktycznym zaistniałym w sprawie, nie ziszcili się przesłanki do poprawienia omyłki w ofercie Wykonawcy V.. Same twierdzenia Odwołującego, iż działania Zamawiającego stanowi „rażące naruszenie art. 223 ust. 2 ustawy PZP, gdyż nie koryguje omyłki, lecz kreuje nową treść oferty” nie jest wystarczające, bowiem sprowadza się do wyłącznie do oceny, a nie wykazania zasadności zarzutu.

2.2.Oдноśnie zarzutu z art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy PZP oraz uzasadnienia pn. „Niezgodność oferty z SWZ - brak parametrów i oferowanie towarów nieistniejących” i „Samowolna modyfikacja Formularza Ofertowego (FO)”.

Przystępujący w całej rozciągłości podtrzymuje stanowisko Zamawiającego w tym zakresie. Jedynie dodatkowo należy wskazać, że ustawodawca w art. 226 ust. 5 ustawy PZP określił, że zamawiający odrzuca ofertę, jeżeli jej treść jest niezgodna z warunkami zamówienia. Zamawiający dokonuje zatem oceny oferty pod względem jej zgodności z warunkami zamówienia. Z kolei zgodnie z art. 7 pkt 29 PZP, przez warunki zamówienia rozumie się warunki, które dotyczą zamówienia lub postępowania o udzielenie zamówienia, wynikające w szczególności z opisu przedmiotu zamówienia, wymagań związanych z realizacją zamówienia, kryteriów oceny ofert, wymagań proceduralnych lub projektowanych postanowień umowy w sprawie zamówienia publicznego. Wskazać należy, że niezgodność treści oferty z warunkami zamówienia, stanowiąca przesłankę odrzucenia oferty, o której mowa w art. 226 ust. 1 pkt 5 PZP, ma miejsce w sytuacji, gdy oferowane przez wykonawcę w ofercie zobowiązanie nie odpowiada zobowiązaniu określonymu w SWZ, bądź też polega na sporządzeniu i przedstawieniu oferty w sposób niezgodny z wymaganiami zamawiającego, przy czym chodzi tutaj o takie wymagania SWZ, które dotyczą sposobu opisanego, wyrażenia, potwierdzenia zobowiązania oferowanego, tj. wymagania co do treści oferty, a nie jej formy (zob. wyrok KIO z 31.03.2016 r., KIO 396/16, LEX nr 2015728, wyrok KIO z 6.09.2016 r., KIO 1565/16, LEX nr 2151636). Z kolei termin „oferta” należy odczytywać w świetle art. 66 § 1 k.c., który stanowi, że oświadczenie drugiej stronie woli zawarcia umowy stanowi ofertę, jeżeli określa istotne postanowienia tej umowy.

Na gruncie ustawy PZP to zamawiający ustala w SWZ wymagany od wykonawcy zakres i sposób konkretyzacji oświadczenia woli, który będzie następnie podstawą dla oceny zgodności treści złożonej oferty z merytorycznymi wymaganiami opisu przedmiotu zamówienia. Dodać należy, że zastosowanie ww. przesłanki odrzucenia wymaga jednoznacznego wykazania na czym polega niezgodność oferty z warunkami zamówienia, poprzez wskazanie w ofercie tego, co jest sprzeczne z dokumentacją postępowania i w jaki sposób ta niezgodność występuje, w konfrontacji z wyraźnie określonymi i ustalonymi warunkami zamówienia. Tym samym punktem wyjścia dla stwierdzenia wady oferty jest właściwe ustalenie oraz zinterpretowanie dokumentacji sporządzonej w danym postępowaniu, która powinna być rozumiana w sposób ścisły, aby ograniczyć pole dla ewentualnych niejasności i nieporozumień, skutkujących niedozwolona uznaniowością przy ocenie ofert.

W świetle powyższego, zarzut Odwołującego nie zasługuje na uwzględnienie.

Po pierwsze, skoro Odwołujący upatruje niezgodności oferty Przystępującego V. z warunkami zamówienia w zakresie braku parametrów, oferowania towarów nieistniejących i samowolnej modyfikacji Formularza Ofertowego, to Odwołujący winien wykazać w ofercie Wykonawcy V. elementów sprzecznych z warunkami zamówienia oraz skonfrontować to z wyraźnie określonymi i ustalonymi warunkami zamówienia, czego nie uczynił.

Po drugie, okoliczność, iż Wykonawca V. zaoferował produkt, który będzie dostępny w sprzedaży w czasie, kiedy będzie realizowane zamówienie, a nie jest dostępny w czasie, kiedy została złożona oferta i zamówienie (co oczywiste) nie będzie jeszcze realizowane, nie stanowi o niezgodności takiej oferty z warunkami zamówienia. W SWZ brak jest postanowień, które obligowały wykonawców do wyceny produktów będących w sprzedaży w dacie sporządzenia/złożenia oferty. Co więcej, wypada przypomnieć, że zgodnie z § 1 ust. 3 Wzoru Umowy „W przypadku braku możliwości zapewnienia produktów spożywczych, które zawarte są w specyfikacjach stanowiących zał. 1 i 2 do umowy, Wykonawca zapewni produkty nie gorszej jakości od oferowanych, o nie mniejszej gramaturze”. Oznacza to, że sam Zamawiający przewidział sytuację, w której oferowane produkty w dacie złożenia oferty mogą zostać wycofane ze sprzedaży lub z innych powodów być niedostępne i przewidział możliwość zapewnienia produktów zamiennych, jednak spełniających wymagania Zamawiającego.

Po trzecie, odnośnie wymogów jakościowych, Zamawiający nie wymagał w warunkach zamówienia, aby wykonawcy wraz ze złożeniem oferty przedstawiali przedmiotowe środki dowodowe na wykazanie, że produkt spełnia nakreślone przez Zamawiającego wymagania bądź jak wskazuje Odwołujący „parametry”. Odwołujący również nie wykazał istnienia takiego postanowienia w SWZ.

Zamawiający wymagał wyłącznie wskazania nazwy każdego producenta oraz każdego oferowanego produktu tak, aby w oparciu o ogólnodostępne informacje Zamawiający był w stanie ustalić jego zgodność z SWZ (zob. uwaga w załączniku do Formularza Ofertowego). Jeśli Zamawiający nie był w stanie samodzielnie ustalić ww. zgodności, wzywał wykonawców do wyjaśnienia treści oferty na podstawie art. 223 ust. 1 ustawy PZP, co miało miejsce m.in. w przypadku Przystępującego V.. Przystępujący V. w pełni zastosował się do zakresu i treści wezwania Zamawiającego z dnia 23 lutego 2026 r. Zamawiający wymagał wyłącznie w zakresie MIESZANKI STUDENCKIEJ ORFAMAK złożenia oświadczenia, czy oferowany produkt zawiera konserwanty, czy nie. Przystępujący V. nie dość, że złożył oświadczenie, iż produkt ten nie zawiera konserwantów, to dodatkowo poparł to dowodem w postaci informacji pochodzącej od producenta. Tym samym brak jest powodów dla których oferta Przystępującego V. miałaby zostać uznana przez Zamawiającego w powyższym zakresie za niezgodną z warunkami zamówienia.

Po czwarte, argument o samowolnej modyfikacji Formularza Ofertowego nie stanowi o niezgodności z warunkami zamówienia. Przypomnienia wymaga, że w załączniku do Formularza Ofertowego w poszczególnych specyfikacjach produktów Zamawiający wskazywał na minimalną gramaturę danego produktu i jednocześnie na etapie wyjaśniania SWZ wskazywał, że „W przypadku oferowania produktów o gramaturach wyższych niż minimalne wymagane, oferta zostanie uznana za zgodną z treścią SWZ, pod warunkiem spełnienia wszystkich pozostałych wymagań określonych przez Zamawiającego”. W tym stanie faktycznym, modyfikacja Formularza Ofertowego nie prowadzi do niezgodności z oferty warunkami zamówienia i została wykonana za wyraźnym przyzwoleniem Zamawiającego, który dopuścił - jako zgodne z warunkami zamówienia - wyższe gramatury produktów.

Po piąte, nie jest zrozumiałe z jakich powodów Odwołujący wywodzi niezgodność oferty Przystępującego V. z warunkami zamówienia twierdząc, że poz. „Herbata 25” nie posiada jednostki (gramy/sztuki), zaś czekolada „Amelia” czy „Majonez Kielecki” występują w wielu wariantach, w konsekwencji czego brak wskazania odmiany uniemożliwia porównanie ofert. Powyższe twierdzenia są nielogiczne w kontekście podniesionego zarzutu z art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy PZP. W ślad za Zamawiającym należy wskazać, iż w warunkach zamówienia wymagał on wyłącznie wskazania nazwy producenta oraz produktu, zaś z tego zobowiązania Przystępujący V. wywiązał się prawidłowo. Odwołujący poza ogólnymi frazesami nie jest w stanie sprecyzować swoich zarzutów w kontekście treści warunków zamówienia, nie mówiąc już o wykazaniu jakichkolwiek niezgodności.

2.3. Odnośnie zarzutu z art. 109 ust. 1 pkt 10 ustawy PZP oraz zarzutu z art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. b ustawy PZP i uzasadnienia pn. „Wprowadzenie w błąd i brak doświadczenia (art. 109 ust. 1 pkt 10 Pzp)”.

Zacząć wypada od tego, że przesłanki fakultatywnego wykluczenia wykonawców z postępowania określone zostały w art. 109 ust. 1 ustawy PZP. Owa fakultatywność przejawia się w tym, że zamawiający nie ma obowiązku weryfikowania ich wystąpienia w razie braku przewidzenia stosownych zapisów w ogłoszeniu o zamówieniu lub dokumentach zamówienia. W sytuacji jednak, gdy zamawiający przewidzi wykluczenie wykonawcy z postępowania w razie zaistnienia przesłanki fakultatywnej, to ma on każdorazowo obowiązek wykluczenia takiego wykonawcy, wobec którego ta przesłanka zaistnieje.

Podstawy wykluczenia zostały określone przez Zamawiającego w pkt 5.2 SWZ, zgodnie z którym: „W postępowaniu mogą wziąć udział Wykonawcy, którzy nie podlegają wykluczeniu z postępowania na podstawie:

—art. 108 ust. 1 ustawy;

—art. 109 ust. 1 pkt 7 ustawy, zgodnie z którym Zamawiający wykluczy z postępowania Wykonawcę, który <<z przyczyn leżących po jego stronie, w znacznym stopniu lub zakresie nie wykonał lub nienależycie wykonał albo długotrwale nienależycie wykonywał istotne zobowiązanie wynikające z wcześniejszej umowy w sprawie zamówienia publicznego lub umowy koncesji, co doprowadziło do wypowiedzenia lub odstąpienia od umowy, odszkodowania, wykonania zastępczego lub realizacji uprawnień z tytułu rękojmi za wady>>;

—art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 13 kwietnia 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach w zakresie przeciwdziałania wspieraniu agresji na Ukrainę oraz służących ochronie bezpieczeństwa narodowego (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz. 514), zwanej dalej ustawą sankcyjną”.

Wśród ww. podstaw wykluczenia brak jest podstawy wynikającej z zarzutu Odwołującego, a więc art. art. 109 ust. 1 pkt

10 ustawy PZP, który daje możliwość wykluczenia wykonawcy, który w wyniku lekkomyślności lub niedbalstwa przedstawił informacje wprowadzające w błąd, co mogło mieć istotny wpływ na decyzje podejmowane przez zamawiającego w postępowaniu o udzielenie zamówienia. Skoro Zamawiający nie uwzględnił przesłanki wykluczenia z ww. przepisu w warunkach zamówienia, to nie był zobowiązany do weryfikowania jej wystąpienia, a co za tym idzie nie mógł naruszyć przepisu, którego nie był zobowiązany stosować w Postępowaniu. Niemożliwe jest stwierdzenie naruszenia przez Izbę działań bądź też zaniechań Zamawiającego, do których nie jest on zobligowany

Co do rzekomego braku doświadczenia Przystępującego V., pełne i szczegółowe stanowisko w tym zakresie zajął Zamawiający w odpowiedzi na Odwołanie, które Przystępujący V. w pełni podziela. Wykonawca V. na odrębne wezwanie Zamawiającego, o którym mowa w pkt 6.2 SWZ złożył w terminie podmiotowe środki dowodowe, w tym wykaz dostaw wykonanych w okresie ostatnich trzech lat przed upływem terminu składania ofert wraz z podaniem ich przedmiotu, dat wykonania, wartości i podmiotów, na rzecz których dostawy zostały wykonane, sporządzony według wzoru stanowiącego załącznik nr 6 do SWZ, oraz z załączeniem dowodów określających czy te dostawy zostały wykonane należycie (referencje).

Podsumowując, Wykonawca V. spełnia warunki udziału w Postępowaniu i nie zachodzą wobec niego podstawy wykluczenia, co zostało wykazane za pomocą podmiotowych środków dowodowych. Z kolei Odwołujący nie wykazał, że Zamawiający winien był zastosować w Postępowaniu art. 109 ust. 1 pkt 10 ustawy PZP, a także nie wykazał, iż Przystępujący V. nie dysponuje wymaganym doświadczeniem. Uzasadnienie Odwołania stanowi wyłącznie mało merytoryczną dyskusję prowadzącą donikąd.

2.4. Odnośnie zarzutu art. 128 ust. 1 ustawy PZP w zw. z art. 16 ustawy PZP i uzasadnienia pn. „Braki formalne i proceduralne”.

W przypadku tego zarzutu również wypada nadmienić, że stosownie do treści art. 128 ust. 1 PZP, jeżeli wykonawca nie złożył oświadczenia, o którym mowa w art. 125 ust. 1, podmiotowych środków dowodowych, innych dokumentów lub oświadczeń składanych w postępowaniu lub są one niekompletne lub zawierają błędy, zamawiający wzywa wykonawcę odpowiednio do ich złożenia, poprawienia lub uzupełnienia w wyznaczonym terminie, chyba że zachodzą okoliczności wymienione w pkt 1-2 tego przepisu.

Zatem na gruncie powyższego przepisu, na zamawiającym ciąży obowiązek wezwania do uzupełnienia dokumentów w trzech sytuacjach: gdy dokumenty nie zostały złożone; gdy nie są one kompletne - a więc nie zawierają wszystkich wymaganych informacji; gdy zawierają błędy.

Zamawiający słusznie postąpił wzywając Wykonawcę V. - pismem z dnia 23 lutego 2026 r. - na podstawie art. 128 ust. 1 ustawy PZP do uzupełnienia oświadczenia potwierdzającego (wstępnie), że nie podlega wykluczeniu. Co więcej, brak powyższej czynności Zamawiającego można co najwyżej poczytywać w kontekście naruszenia art. 128 ust. 1 ustawy PZP.

2.5. Odnośnie uzasadnienia pn. „Próba polubownego rozwiązania sporu (Zasada szybkości i ekonomiki)”, „Świadome zaniechanie Zamawiającego mimo uprzedniego zawiadomienia o wadach (Art. 16 Pzp)”, „Naruszenie zasady jawności postępowania (Art. 18 ust. 1 Pzp)”.

Twierdzenia Odwołującego zawarte w uzasadnieniu Odwołania w części pn. „Próba polubownego rozwiązania sporu (Zasada szybkości i ekonomiki)” stanowią wyłącznie wizję Odwołującego, jak powinna wyglądać procedura udzielania zamówień i jak powinien zachować się Zamawiający, gdy jeden z wykonawców „w duchu dbałości o środki publiczne” kieruje do Zamawiającego „przedsądowe” wezwanie niezajdujące podstawy prawnej w ustawie PZP, co należy odczytywać wyłącznie jako postulat Odwołującego de lege ferenda do ustawodawcy.

Brak reakcji Zamawiającego na „przedsądowe” pisma/wezwania świadczy wyłącznie o tym, że Zamawiający „w duchu dbałości o środki publiczne” rzetelnie przeprowadził Postępowanie, nie naruszając przy tym żadnych przepisów ustawy PZP i wobec tego nie widząc podstaw do nieważnienia czynności podjętych w Postępowaniu.

Okoliczność, czy i w jakim zakresie Odwołujący „punktował” treść warunków zamówienia, w tym wskazywał na „krytyczne” wady, pozostaje bez znaczenia dla niniejszej sprawy, wszak Odwołujący „w duchu dbałości o środki publiczne” nie skorzystał z przysługującego mu środka ochrony prawnej i nie zaskarżył treści warunków zamówienia w terminie przewidzianym przez ustawodawcę. Jak już wielokrotnie podnoszono w niniejszym piśmie, dokumentacja zamówienia w kształcie opublikowanym przez Zamawiającego wraz z udzielonymi wyjaśnieniami pozostaje wiążąca dla wszystkich wykonawców, w tym Odwołującego, zaś z faktu zaniechania skorzystania przez Odwołującego z przysługujących mu środków ochrony prawnej na wcześniejszym etapie Postępowania nie może on obecnie wywodzić -

dla siebie korzystnych, dla Przystępującego V. niekorzystnych - skutków prawnych.

Zarzut naruszenia art. 18 ustawy PZP sam w sobie nie może stanowić zarzutu, wszak jest to zasada generalna, a jej naruszenie (o ile) występuje w powiązaniu z innymi przepisami, a jego skuteczność zależy od konkretnych okoliczności faktycznych. Zarzut ten podnosi się zazwyczaj, gdy zamawiający bezprawnie utajnił ofertę konkurenta (lub jej część), nie badając zasadności zastrzeżenia tajemnicy przedsiębiorstwa lub też kiedy doszło do zaniechania udostępnienia oferty/wyjaśnień konkurenta, co uniemożliwiło wykonawcy obronę swoich interesów. Żadna z powyższych okoliczności nie występuje na kanwie niniejszej sprawy, zważywszy, że Odwołujący otrzymał od Zamawiającego wszystkie

żądane dokumenty, co w konsekwencji umożliwiło mu wywiedzenie Odwołania. Zarzut ten zatem dodatkowo pozostaje bez wpływu na wynik Postępowania.

Argumentacja Odwołującego przywołana w kontekście zarzutu art. 18 ust. 1 ustawy PZP, który notabene nie został wyartykułowany na wstępie Odwołania i nie został objęty zakresem Odwołania, zasadniczo sprowadza się do tego, że rzekomo Zamawiający „systematycznie utrudniał” Wykonawcy dostęp do dokumentacji, zaś ta systematyczność rozpoczęła się w piątek 6 marca 2026 r. w godzinach popołudniowych, trwała przez weekend, kiedy Zamawiający nie pracuje i skończyła się w poniedziałek 9 marca 2026 r. Ustawodawca nie wypowiedział się, w jakim terminie udostępnienie ofert z załącznikami powinno nastąpić, w przypadku gdy wniosek o ich udostępnienie wpłynie do Zamawiającego w późniejszym terminie, jednakże przyjmuje się, że powinno nastąpić to bez zbędnej zwłoki. Skoro Zamawiający udostępnił Odwołującemu żądane dokumenty kolejnego dnia roboczego, to nie sposób ocenić tego jako działania nakierowanego na zwłokę lub „systematyczne utrudnianie”.

Podsumowując, Przystępujący/ Wykonawca wybrany wnosi o oddalenie Odwołania w całości.

PISMO ZAMAWIAJĄCEGO z dnia 27 kwietnia 2026r.

W podsumowaniu posiedzenia Izby z 15 kwietnia 2026 r., mając na względzie zaplanowane na 30 kwietnia 2026 r. kolejne posiedzenie, przedstawiam następujące wnioski Zamawiającego.

1. Wnoszę o otwarcie rozprawy i oddalenie odwołania w całości z powodu braku wykazania interesu w uzyskaniu zamówienia.

Nie może budzić żadnych wątpliwości zewnętrznego obiektywnego obserwatora, iż Odwołujący nie wykazał interesu w uzyskaniu niniejszego zamówienia. Poprzestał jedynie na zarzutach skierowanych do oferty wybranej jako najkorzystniejsza (nawet w tych zarzutach posługuje się liczbą pojedynczą, kierując je wyłącznie do wybranej oferty najkorzystniejszej). Nie jest przy tym żadnym „usprawiedliwieniem” argumentacja pełnomocnika Odwołującego, przedstawiona podczas pierwszego posiedzenia Izby, iż Wykonawca pisząc samodzielnie odwołanie „poradził sobie całkiem dobrze”, a resztę należałoby wyinterpretować z intencji oraz zarzutów formułowanych dopiero na posiedzeniu Izby. Zarzutów pod adresem Wykonawcy Z.H. Sp. z o.o., Mysłków 488, 33-334 Mysłków w odwołaniu bez wątpienia nie sformułowano. Próba rozszerzającej interpretacji zarzutów odwołania i potencjalne przyjmowanie argumentacji, że Odwołującemu generalnie wszystkie konkurencyjne oferty się nie podobały - bo w jego ocenie wszystkie one naruszały albo prawo albo SWZ, tak jak Odwołujący je rozumie - jest potencjalnie działaniem contra legem, do czego szerzej odniosę się także w części drugiej stanowiska, wskazującej na niedopuszczalność rozszerzania zarzutów.

Dalej zwracam uwagę, iż ogólnikowe powątpiewanie w potencjalną zdolność do wykazania spełnienia warunku udział w postępowaniu przez drugiego w rankingu wykonawcę, tj. Z.H. Sp. z o.o. i tworzenie teoretycznej konstrukcji, iż gdyby nie wykazał tych warunków to wystarczające stałoby się kwestionowanie oferty wskazanej jako najkorzystniejsza, jest również oparte na niedopuszczalnym nadmiarze dobrej woli w interpretowaniu działań i zaniechań Odwołującego.

Wskazany Wykonawca (drugi w rankingu ofert) wykazał bowiem niewątpliwie spełnienie takiego samego warunku już w poprzednim postępowaniu: OR-10.271.84.2025 Przygotowanie i dostarczenie 2 000 paczek świątecznych zawierających artykuły spożywcze, dla osób z niepełnosprawnościami, seniorów oraz ubogich z dostawą na terenie Gminy Miejskiej Kraków. Co więcej należycie zrealizował wówczas to zamówienie, uzyskując tym samym trzecią usługę dostawy paczek zbadaną przez Zamawiającego jako wykonaną należycie. Oznacza to, że mógłby ograniczyć wykazywanie spełnienia warunków w niniejszym postępowaniu tylko do przywołania dokumentów podanych w ww. postępowaniu „zimowym” oraz oświadczyć, że dodatkowo chciałby także zaliczyć do dokumentów potwierdzających należycie wykonanie zamówienia to wigilijne zamówienie („na Boże Narodzenie”), zrealizowane należycie w 2025 r. dla Zamawiającego, aby z wykazywania warunków wywiązać się nawet nadmiarowo (przez podanie nie tylko dwóch wymaganych, ale nawet trzech dostaw odpowiadających wymogom warunku). Fakty te są znane także Odwołującemu.

W tych okolicznościach brak jakichkolwiek dalszych przesłanek dla wstrzymywania uznania, iż zaniechania

Odwołującego powinny prowadzić do oddalenia jego odwołania z powodu braku wykazania interesu w uzyskaniu tego konkretnego zamówienia, które jest przedmiotem niniejszego odwołania.

Brak wykazania przesłanek związanych z interesem we wniesieniu odwołania uzasadnia ponawiany niniejszym wniosek Zamawiającego o oddalenie odwołania w całości, na podstawie art. 553 ustawy z dnia 11 września 2019 roku Prawo zamówień publicznych (t.j. Dz.U. z 2024 r. poz. 1320 ze zm.), zwanej w dalszej części pisma „ustawą”.

Oddalenie odwołania z uwagi na brak wykazania interesu we wniesieniu tego odwołania - poprzez stwierdzenie braku dopuszczalności samego odwołania - uzasadnia w konsekwencji niepoddawanie rozpoznaniu zarzutów merytorycznych zawartych w dalszej części odwołania.

2. Wnoszę o uniemożliwienie rozszerzania zarzutów odwołania przez Odwołującego oraz uniemożliwienie tłumaczenia błędów i zaniechań tegoż Odwołującego na jego korzyść.

Zachowując w pełni świadomość, że nie doszło jeszcze do otwarcia rozprawy, mając jednak na względzie, iż pierwsze posiedzenie przerodziło się de facto w quasi rozprawę i swoiste ważenie argumentów, wnoszę o uniemożliwienie dalszego rozszerzania zarzutów odwołania przez Odwołującego, a także uniemożliwienie tłumaczenia błędów i zaniechań tegoż Odwołującego na jego korzyść.

Brak sformułowania pisemnego stanowiska przez Odwołującego, w opozycji do argumentów przedstawionych pisemnie przez Zamawiającego wobec treści odwołania, nie może stanowić podstawy do umożliwiania Odwołującemu prezentowania próbek produktów i to jeszcze takich, co do których Odwołujący nawet nie sformułował konkretnych zarzutów w treści odwołania. Ponownie wskazuję, iż fakt, że Odwołujący samodzielnie napisał odwołanie, i w ocenie jego pełnomocnika „poradził sobie całkiem dobrze”, nie może prowadzić do sytuacji de facto dowolnego, swobodnego i „na żywioł” uzupełniania treści zarzutów dopiero na rozprawie, czy poprzedzającym ją posiedzeniu, z dodawanym wyjaśnieniem, że Odwołujący rzekomo miał intencję zaskarżyć „wszystko i wszystkich”, gdyż tylko on jeden dobrze złożył ofertę. Zamawiający pozostaje świadomy, iż zarzut odwołania może być skonkretyzowany dopiero w treści uzasadnienia (ale oznacza to, że z zachowaniem terminu na wniesienie odwołania), jednak nawet taka sytuacja nie miała miejsca w niniejszym odwołaniu. Jego uzasadnienie zarzutów, zwłaszcza wobec produktów oferowanych przez konkurencyjną ofertę, pozostaje ogólnikowe i nieskonkretyzowane. Nie może być zatem konkretyzowane (a czasem nie tyle nawet konkretyzowane, co ogólnikowo podważane w zakresie zgodności z SWZ) dopiero przed Izłą. Takie bowiem działanie narusza przepisy ustawy i rażąco godzi w zasadę równości stron oraz kontradyktoryjności postępowania, a ponadto prowadzi do potencjalnie nieograniczonego w czasie przewlekania rozpatrzenia niniejszego odwołania.

Obowiązkiem prawnym Odwołującego, wynikającym z art. 516 ust. 1 pkt 10 ustawy, było wskazanie - już w treści odwołania - okoliczności faktycznych i prawnych uzasadniających wniesienie tego odwołania oraz dowodów na poparcie przytoczonych okoliczności. Skoro Odwołujący nie dopełnił tego obowiązku to powinien ponieść negatywne konsekwencje prawne tego zaniechania.

Niedopuszczalność takiego procedowania, które prowadzi do konkretyzowania i rozszerzania zarzutów na rozprawie, Izba stwierdzała wielokrotnie, czego cztery przykłady przedstawiam poniżej:

KIO 2421/25, LEX nr 3894211 - wyrok z dnia 14 lipca 2025 r.

a) Czynność odrzucenia oferty odwołującego została dokonana przez zamawiającego z uwagi na okoliczności wskazywane przez niego w piśmie informującym wykonawcę o dokonaniu tej czynności, a w konsekwencji spór może być prowadzony wyłącznie w granicach tego uzasadnienia. Gdyby przyjąć inne podejście i zamawiający mógł wskazywać dodatkowe jeszcze okoliczności, dla których zdecydował o uznaniu oferty odwołującego za zawierającą rażąco niską cenę - zakres sporu zostałby przeniesiony na etap rozprawy przed Izłą, co jest niedopuszczalne, gdyż uniemożliwiłoby rzetelne przygotowanie się drugiej strony do argumentacji prezentowanej przez przeciwnika procesowego.

oraz

b) Stosownie do art. 513 pkt 1 i pkt 2 p.z.p. przedmiotem odwołania może być wyłącznie czynność zamawiającego w danym postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego lub też zaniechanie czynności, do której zamawiający był zobowiązany przez przepisy ustawy. Przedmiotem rozstrzygnięcia Izby może być zatem wyłącznie ta czynność lub jej zaniechanie, z uwzględnieniem okoliczności faktycznych i prawnych, istniejących w dacie tej czynności. O treści zarzutu odwołania decydują bowiem wskazane przez odwołującego okoliczności faktyczne i prawne, a te z kolei mają swoje źródło w uzasadnieniu kwestionowanej czynności.

KIO 1117/24, LEX nr 3742515 - wyrok z dnia 18 kwietnia 2024 r.

Dopiero w uzasadnieniu odwołania Odwołujący jasno przedstawił zarzut. Skoro więc uzasadnienie odwołania zawiera tak skonkretyzowany zarzut, nie można uznać, że nie został on w ogóle postawiony. Zgodnie z generalną zasadą, stosownie do treści art. 516 ust. 1 p.z.p. odwołanie powinno wskazywać czynność lub zaniechanie czynności zamawiającego, której zarzuca się niezgodność z przepisami ustawy, zawierać zwięzłe przedstawienie zarzutów, określać żądanie oraz wskazywać okoliczności faktyczne i prawne uzasadniające wniesienie odwołania. Tym samym należy podkreślić, że właśnie określone w ww. przepisie wymogi konstrukcyjne odwołania przesądzają, że treść zarzutu nie jest ograniczona wyłącznie do twierdzeń zawartych we wstępnej części odwołania (petitum), a dotyczy również okoliczności faktycznych zawartych w sformułowanej przez odwołującego argumentacji.

KIO 410/24, LEX nr 3702051 - wyrok z dnia 21 lutego 2024 r.

a) Izba nie jest władna wykreować za wykonawcę treści zarzutu. Na zarzut składa się zarówno stan faktyczny, jak i stan prawny. Izba nie może rozważać czy dany stan faktyczny stanowi czyn nieuczciwej konkurencji, skoro, ani w petitum odwołania ani w jego treści odwołujący nie wiąże oświadczenia o terminie wykonania zamówienia dla Gminy (...) z czynem nieuczciwej konkurencji. Przy czym samo nazwanie stanu faktycznego polegającego na podaniu informacji niezgodnej z rzeczywistością czynem nieuczciwej konkurencji nie mogłoby być uznane za skuteczne. Aby można było dane zdarzenie uznać za czyn nieuczciwej konkurencji musi ono wywoływać negatywne skutki w sferze interesów czy to samego zamawiającego czy innych wykonawców. Ponadto taki stan faktyczny należałoby jeszcze ocenić przez pryzmat sprzeczności z prawem - prawo to należałoby jednoznacznie wskazać albo przez pryzmat dobrych obyczajów, które powinny być nazwane jednoznacznie w odwołaniu.

oraz

b) Izba nie może zastępować wykonawcy w konstruowaniu zarzutu, ani domyślać się jego intencji, gdyż prowadziłoby to do możliwości przekroczenia granic kognicji Izby, które wyznaczają postawione zarzuty.

KIO 348/24, LEX nr 3702043 - wyrok z dnia 20 lutego 2024 r.

a) W razie rozpoznania przez Izbę nowych zarzutów rozszerzonych o okoliczności faktyczne niepodniesione w odwołaniu, doszłoby do zachwiania zasady równości stron cechującej kontradyktoryjne postępowanie odwoławcze, gdyż zamawiający o tym, jakie konkretnie zarzuty kierowane są pod jego adresem, dowiadywałby się dopiero na rozprawie, co uniemożliwiłoby mu przygotowanie argumentacji i zgromadzenie ewentualnych dowodów przemawiających na jego korzyść. Analogiczne zaburzenie zasady równości dotykałoby również przystępującego, którego oferta byłaby kwestionowana w odwołaniu.

oraz

b) Zarzut jest substratem okoliczności faktycznych i prawnych, które powinny być wskazane w odwołaniu i to właśnie one określają granice rozpoznania odwołania. Oznacza to, że niezależnie od podstawy prawnej wskazanego naruszenia, nowe okoliczności faktyczne podnoszone dopiero na rozprawie stanowią nowe zarzuty, które nie były zawarte w odwołaniu. W związku z tym nie mogą one być brane pod uwagę w trakcie rozpoznania odwołania przez Izbę, gdyż byłoby to niezgodne z przepisami obowiązującymi w postępowaniu odwoławczym przed Izbą (art. 555, art. 516 ust. 1 pkt 7-10 p.z.p.). Dopuszczenie rozszerzania przez odwołujących zakresu zarzutów na rozprawie prowadziłoby też w istocie do przedłużenia ustawowego terminu na wnoszenie odwołań.

3. Wnoszę także o ustalenie, iż zarzuty de facto rozszerzane na pierwszym posiedzeniu Izby, są niedopuszczalne i spóźnione, a ponadto niezgodne z faktami i obowiązującymi przepisami.

Na pierwszym posiedzeniu Izby, przed otwarciem rozprawy, Odwołujący pracownie kreował nowe zarzuty dla dwóch produktów oferty uznanej za najkorzystniejszą.

Dla uświadomienia, jak daleko zarzuty te odbiegały od zarzutów z treści odwołania przywołam uzasadnienie obu relewantnych zarzutów produktowych w całości.

a) „Wymogi jakościowe (Konserwanty): Zamawiający wymagał produktów bez konserwantów. Wykonawca przy mieszance suszu nie złożył żadnego oświadczenia w tym zakresie, a przy mieszance studenckiej złożył jedynie gołostowne zapewnienie, nie przedstawiając żadnych dowodów (kart produktu, poświadczonych informacji od producentów bądź dystrybutorów), co przyznaje sam Zamawiający w wezwaniu z dnia 23.02.2026 r.”;

b) „Brak identyfikacji: Poz. „Herbata 25” nie posiada jednostki (gramy/sztuki). Produkty takie jak Czekolada „Amelia” czy

„Majonez Kielecki” występują w wielu wariantach - Wykonawca nie sprecyzował, którą odmianę oferuje, co uniemożliwia porównanie ofert.”

Jak widać wyraźnie, co do mieszanek suszu i studenckiej, zarzut dotyczył jedynie konserwantów, a nie braku kodu kreskowego. Tymczasem, po obaleniu zarzutu dotyczącego konserwantów, Odwołujący swobodnie sięga po kolejny zarzut (zupełnie nowy) przekonując Izbę, iż brak kodu kreskowego na produkcie rzekomo miałby uniemożliwiać jego wprowadzenie do obrotu.

Tymczasem brak jest przepisów prawa nakazujących umieszczanie na produktach kodu kreskowego, o ile posiada on inne oznakowanie, takie jak w tym przypadku etykieta informacyjna, którą nota bene Odwołujący wskazywał obecnym na posiedzeniu palcem przekonując Izbę, iż nie jest to przecież kod kreskowy, jego zdaniem niezbędny do wprowadzenia produktu do obrotu.

Pomimo iż okoliczność ta nie może być uznana za prawidłową i w terminie sformułowany zarzut - zwracam uwagę, że zachowująca aktualność odpowiedzi z dnia 10 marca 2006 r. podsekretarza stanu w Ministerstwie Gospodarki na interpelację nr 1208 w sprawie potrzeby oznakowania towarów w celu rozpoznania miejsca ich produkcji <https://orka2.seim.gov.pl/LZ5.nsf/main/189752CB> stwierdza: „Należy także podkreślić, że obowiązujące w Polsce przepisy prawa nie nakładają na przedsiębiorców obowiązku oznaczania towarów kodem kreskowym, jest to działanie całkowicie dobrowolne.” Także aktualna informacja z rządowego serwisu internetowego, nadzorowanego przez MRiT, udostępniona pod adresem <https://www.biznes.gov.pl/pl/portal/001770>, i opisująca „co musi zawierać etykieta” poucza: „Dodatkowo na opakowaniu produktu można umieścić kod kreskowy. Nie jest to obowiązkowe, choć przydatne - jego posiadania wymagają niektóre sieci handlowe”.

Zwracam także uwagę, że oferta Odwołującego zawierała świeże ciasta z cukierni. Jest przy tym faktem powszechnie znanym, że kupowane w cukierniach ciasta nie są brandowane dodatkowo kodem kreskowym. Zatem Odwołujący - niezależnie do rażącego, bezpodstawnego wyjścia poza zakres zarzutów odwołania - odmawia innym wykonawcom prawa do działania jakie sam podejmuje i jeszcze uznaje za zasadne powoływanie się przy tym na ochronę wynikającą z zasady równego traktowania wykonawców i uczciwej ich konkurencji, jakie rzekomo naruszać miałby Zamawiający.

W stosunku do majonezu kieleckiego, jaki stał się niezamierzonym „bohaterem” pierwszego posiedzenia, przypominam iż zarzut jego dotyczący, ograniczony był do stwierdzenia: „Produkty takie jak Czekolada „Amelia” czy „Majonez Kielecki” występują w wielu wariantach - Wykonawca nie sprecyzował, którą odmianę oferuje, co uniemożliwia porównanie ofert.” Rozpatrywanie zatem w toku aktualnego postępowania odwoławczego, nowego zarzutu jakiego odwołanie nie zawierało i do tego zarzutu opartego na insynuacjach, a nie dowodach - jakoby brak oznaczenia gramów na etykiecie wykluczał, że opakowanie oznaczone jako 310 ml zawiera 310 gramów produktu - jest niedopuszczalne. Niezależnie od tego, że Zamawiający żądał jedynie zapewnienia minimalnych gramatur oferowanych produktów, a do tego dopuszczał wymianę zaofiarowanych produktów na inne, o ile będą spełniały wymogi minimalne SWZ, zarzut jest merytorycznie bezpodstawny. Oficjalna strona internetowa sklepu Społem Kielce informuje, że gramatura dla opakowania 310 ml to 310 g produktu - por.

<https://sklep.spolemkielce.pl/produkt/majonez-kielecki-310ml-wsp-spolem/> cyt. „Jednostka: Gramy, Język na opakowaniu: Polski, Waga netto: 310g”. Jeśli Zamawiający, albo wykonawca będą się kierowali przy wyborze i badaniu zgodności danego produktu z SWZ informacjami oficjalnymi (ze stron ogólnodostępnych) to czynienie ogólnikowego de facto zarzutu (nowego jak podkreślam, a zatem spóźnionego i niedopuszczalnego), iż mililitry nie zawsze są równoważne do gramów, jest niedopuszczalne i do pewnego stopnia nawet trąci absurdem.

Nie powinno przy tym pozostawać bez znaczenia dla Izby, iż aby przedstawiać samodzielnie Izbie próbki produktów Odwołujący wszedł najwyraźniej w posiadanie wiedzy i produktów z paczek przygotowanych dla osób uprawnionych do wsparcia socjalnego w edycji wielkanocnej z 2026 r. Zapewniał bowiem Izbę i Zamawiającego, iż są to produkty z paczki wielkanocnej (z awaryjnego zamówienia bagatelnego). Tymczasem niektóre produkty z tej paczki pozyskać mógł wyłącznie ich ówczesny dostawca, ponieważ nie są przeznaczone do zakupu w sklepie, jako produkty przygotowywane na zamówienie. Paczki socjalne tymczasem były wyliczone co do sztuki. Oznacza to, że wyciągając z paczki jeden lub kilka produktów, jedna osoba uprawniona nie otrzymała produktów zamówionych przez Zamawiającego w ramach awaryjnego zamówienia bagatelnego. Nawet jeśli „najcenniejszym nabytkiem” Odwołującego miała być tylko mieszanka studencka, obciążona rzekomym naruszeniem sprowadzającym się do braku kodu kreskowego - jako produkt przygotowany na zamówienie wykonawcy zamówienia bagatelnego - to takie działanie nie może być oceniane inaczej niż negatywnie. Ewentualna zamiana lub wymiana tego produktu na inny - niezależnie od rażącego naruszenia przez uprawnioną do dystrybucji paczek organizację zasad współpracy z UMK - dodatkowo mogła prowadzić do przekazania osobie uprawnionej produktu, za który Zamawiający nie mógł ponosić odpowiedzialności. Podobnie ewentualne usunięcie

z paczki produktu jaki miał się w niej znajdować zgodnie z wyliczeniem musi być ocenione negatywnie. Tę sprawę (tj. usunięcia lub wymiany co najmniej mieszanki studenckiej z paczki socjalnej w celu udostępnienia produktu Odwołującemu) i jej konsekwencje dla organizacji pozarządowej, Zamawiający bada odrębnie od niniejszego postępowania.

Niezależnie jednak od tych czynności, porównywanie produktów, które zostały zaproponowane w zamówieniu objętym niniejszym odwołaniem, do produktów dostarczanych w awaryjnym zamówieniu bagatelnym, jest również bezprzedmiotowe. Służy wyłącznie wywołaniu zamętu i zamieszania w przebiegu posiedzenia Izby tak, aby tworzyć różne negatywne wrażenia na temat Zamawiającego i wybranego w postępowaniu Wykonawcy. Wrażenia te jednak muszą być oddzielone od faktów i jednoznacznej treści pierwotnych zarzutów odwołania a w konsekwencji uznane za irrelevantne dla rozpatrzenia niniejszego odwołania.

Ponadto zwracam uwagę, na ważną i wspomnianą już powyżej okoliczność, tym razem relewantną dla niniejszego zamówienia. Otóż w § 1 ust. 3 umowy przetargowej (oraz umowy dla awaryjnego zamówienia bagatelnego) znalazło się jednoznaczne zastrzeżenie o następującej treści: „W przypadku braku możliwości zapewnienia produktów spożywczych, które zawarte są w specyfikacjach stanowiących zał. 1 i 2 do umowy, Wykonawca zapewni produkty nie gorszej jakości od oferowanych, o nie mniejszej gramaturze.” Wybrany wykonawca miał zatem zawsze prawo do awaryjnej wymiany produktów przy zachowaniu minimalnych wymogów SWZ. Żaden z wykonawców nie kwestionował tego zapisu projektu umowy.

Dalsze zatem ewentualne dywagacje Odwołującego, w stylu ileż to gramów majonezu jest w 310 ml tego majonezu (skoro na opakowaniu podano tylko mililitry a nie gramy) i tym podobne, są niedopuszczalne, bezprzedmiotowe a ponadto służą jedynie przewlekaniu postępowania przed Izbą.

Zamawiający jeszcze raz podkreśla, że świadomie nie żądał próbek oferowanych produktów i postawił w SWZ jedynie wymagania minimalne dla oferowanych produktów, właśnie po to, aby uniknąć dywagacji jakim poświęcone zostało pierwsze posiedzenie Izby oraz aby usprawnić przebieg postępowania. Takie działanie nie czyniło ofert nieporównywalnymi, choć istotnie umożliwiała każdemu potencjalnemu wykonawcy niniejszego zamówienia reagowanie na problemy z dostępnością produktów, jakie potencjalnie mogłyby wyniknąć w toku przystępowania do oraz samej realizacji zamówienia. Żaden z wykonawców nie kwestionował tego zapisu SWZ w postępowaniu.

4. Wnoszę kolejno o ustalenie, iż zarzut pierwszy odwołania został uznany za bezzasadny już w toku pierwszego posiedzenia Izby.

Zwracam uwagę, iż w toku pierwszego posiedzenia Izby pełnomocnik Odwołującego przyznał wprost, iż jest dla niego jako adwokata oczywiste, że Zamawiający musiał zastosować się w postępowaniu do wiążącej informacji stawkowej Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej, jaką uzyskał na potrzeby postępowań na dostawę paczek socjalnych. Zatem zarzut rzekomego naruszenia art. 226 ust. 1 pkt 10 ustawy poprzez „zaniechanie odrzucenia oferty Wykonawcy zawierającej błędy w obliczeniu ceny wynikające z niezgodności z ustawą o VAT” został już de facto rozpatrzony, negatywnie dla Odwołującego, jako bezzasadny.

5. Wnoszę kolejno o zasądzenie rozszerzonych kosztów postępowania odwoławczego. Na koniec wnoszę o zwrot kosztów dwukrotnego stawiennictwa osób upoważnionych do reprezentowania Zamawiającego, tj. dwukrotnych kosztów przejazdu obu pełnomocników oraz kosztów wynagrodzenia jednego pełnomocnika, związanych z przygotowaniem do postępowania odwoławczego, przygotowaniem odpowiedzi na odwołanie, a dodatkowo także niniejszego pisemnego stanowiska oraz udziałem w posiedzeniach i rozprawie przed Krajową Izbą Odwoławczą.

Krajowa Izba Odwoławcza ustaliła i zważyła

Odwołanie złożono od czynności Zamawiającego w postępowaniu dotyczącym: „Przygotowanie paczek świątecznych zawierających artykuły spożywcze, dla osób z niepełnosprawnościami oraz seniorów z dostawą na terenie Gminy Miejskiej Kraków”

Numer ogłoszenia BZP: 2026/BZP 00099330/01

Numer referencyjny postępowania: OR-10.271.8.2026

Identyfikator postępowania: ocds-148610-ea69ead3-0c69-46b0-b4f4-1f1cac7b6317

Numer ogłoszenia: 2026/BZP00099330;

data ogłoszenia: 2026-02-06.

Wartość przedmiotu zaskarżenia: 482.820,00zł.

Zamówienie udzielane w trybie konkurencyjnym podstawowym: art.275 pkt 1 Pzp

Jak zwrócił uwagę Zamawiający na posiedzeniu Izby, jak i w korespondencji przed Izbą, a co też wynika z doręczonej dokumentacji postępowania prowadzonej przez Zamawiającego, przedmiotem postępowania o udzielenie zamówienia publicznego była dostawa paczek zarówno na okres Świąt Wielkanocnych jak i Świąt Bożego Narodzenia. Z uwagi na upływ czasu prowadzenia postępowania przed Zamawiającym, który zmuszony był stanem ofert do procedury wyjaśniającej czy też uzupełniającej, jak i następnie przed Izbą, pierwsza część zamówienia została zrealizowana w procedurze poza przetargowej, z uwagi na terminy obowiązujące Świąt Wielkanocnych i konieczność terminowej realizacji zamówienia, a brak kompletności złożonych ofert stanowił obiektywną przeszkodę w terminowej realizacji zamówienia. Zaistniała sytuacja powinna wywołać po stronie Zamawiającego sugestię i wnioski na przyszłość aby przedmiotowe postępowania z uwagi na dużą konkurencyjność i zainteresowanie uzyskaniem zamówienia przez potencjalnych wykonawców i związanymi z tym odwołaniami organizować postępowania z wymaganym i stosownym do zaistniałej sytuacji wyprzedzeniem czasowym. Oczekiwane przez Zamawiającego, a także pełnomocnika Przystępującego po stronie Zamawiającego, formalistyczne i rygorystyczne traktowanie argumentacji wynikającej ze złożonego odwołania, jak wyjaśnił Odwołujący bez udziału pełnomocnika profesjonalnego, jest w ocenie Izby niedopuszczalne. Izba ma obowiązek umożliwienia nieprofesjonalnie przygotowanej stronie, w związku ze złożonym odwołaniem i jego formalnymi wymaganiami, zwłaszcza przez prowadzenie procedury posiedzenia Izby przed otwarciem rozprawy, zrozumienie jej sytuacji procesowej i skali możliwego pozytywnego rozstrzygnięcia jej sprawy przed Izbą. Z uwagi na pisemność procedury odwoławczej (zarzuty odwołania) w tym odpowiedzi na odwołanie, czy też wzywaniem uczestników do pisemnych stanowisk w sprawie oraz wprowadzoną prekluzją dowodową przed otwarciem przewodu odwoławczego przed Izbą, dążenie do zrozumienia przez strony, czy też uczestników ich szans na skuteczność ich wysiłków w procedurze odwoławczej na posiedzeniu ma istotny wymiar, z uwagi na instytucje czy to cofnięcia odwołania, czy też uwzględnienie odwołania, ze skutkami finansowymi poniesionych, czy też przewidywanych kosztów procedury odwoławczej przed Izbą, gdy mamy do czynienia z nieprofesjonalnie złożonym odwołaniem.

Izba rozstrzygając przedmiotowy spór oddaliła odwołanie, tym samym podzieliła argumentację Zamawiającej jak i Przystępującego/Wykonawcy wybranego i to zarówno co do braku interesu w uzyskaniu zamówienia przez Odwołującego (art.505 ust. 1 ustawy Pzp) jak i co do merytorycznego rozstrzygnięcia odwołania (art.554 ust.1 pkt 1 ustawy Pzp), mając na uwadze postanowienia swz (specyfikacja warunków zamówienia), jak i zastosowaną procedurę ustawową przez Zamawiającego co do jego obowiązku, a nie prawa stosowania procedury wyjaśniającej i naprawczej złożonych ofert w ramach dyspozycji ustawowych Prawa zamówień publicznych (Pzp) czy to w myśl art.223 czy art.128 ustawy Pzp.

Niemniej mając na uwadze ostrożność orzeczniczą w zakresie stwierdzenia braku czy posiadania interesu w uzyskaniu zamówienia, Izba odnosi się rozstrzygając przedmiotowe odwołanie także do złożonych zarzutów odwołania i nie pozostawia rozstrzygnięcia niniejszego odwołania na poziomie stwierdzenia braku wykazania interesu przez Odwołującego w uzyskaniu zamówienia. Natomiast Izba nie podziela przywołanych poglądów orzecznictwa, czy też doktryny, że obowiązkiem na równi z obowiązkiem co do formułowania w odwołaniu zarzutów, jest wykazanie interesu w uzyskaniu zamówienia. Interes w uzyskaniu zamówienia wynika z okoliczności w prowadzonej procedurze o udzielenie zamówienia niezależnie od umiejętności jego wykazania przez odwołującego, ponieważ ma charakter obiektywny i niezależny (art.505 ust.1 i art. 555 ustawy Pzp) od stopnia profesjonalizmu odwołującego i wynika ze stanu faktycznego i prawnego prowadzonej przez zamawiającego procedury o udzielenie zamówienia. Jako dowód dla powyżej przedstawionej argumentacji Izby, mogą służyć wręcz formułkowe stosowane w praktyce odwołań uzasadnienia prawa do wniesienia odwołania, które są stosowane w odwołaniach. Niemniej Izba podziela zasadność argumentacji pełnomocników Zamawiającego i Przystępującego co do braku po stronie Odwołującego interesu w uzyskaniu zamówienia ale nie dlatego, że Odwołujący w złożonym odwołaniu nie podjął się wykazania interesu w uzyskaniu zamówienia ale dlatego, że niezależnie od próby czy też braku wykazywania interesu ten interes obiektywnie w niniejszej sprawie nie występuje, wobec zakresu podniesionych zarzutów odwołania. W tym miejscu Izba nadmienia, że do postępowania odwoławczego po stronie zamawiającego przystąpiło dwóch wykonawców, którzy złożyli oferty i w rankingu ofert wyprzedzają odwołującego są nimi:

- 1.A.C. prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą A.C. Firma – Handlowo - Usługowa V. II ul. Legionów Józefa Piłsudskiego 7/7, 30-509 Kraków
2. Z.H. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Mystków 488, 33-334 Kamionka Wielka

po stronie zamawiającego. Dla przykładu na brak interesu w uzyskaniu zamówienia niech posłuży chociaż brak zarzutów

i w konsekwencji żądań pod adresem drugiego przystępującego po stronie zamawiającego.

Odwołanie od czynności zamawiającego w postępowaniu dotyczącym: „Przygotowanie paczek świątecznych zawierających artykuły spożywcze, dla osób z niepełnosprawnościami oraz seniorów z dostawą na terenie Gminy Miejskiej Kraków”

Na podstawie art. 513 pkt 1 i 2 ustawy Prawo zamówień publicznych (Pzp), złożono odwołanie od niezgodnych z przepisami ustawy czynności Zamawiającego, polegających na wyborze jako najkorzystniejszej oferty złożonej przez F.H.U. V. II A.C./ Przystępujący po stronie Zamawiającego.

Zaskarżonym czynnościom zarzucono naruszenie:

1.Art. 226 ust. 1 pkt 10 Pzp – przez zaniechanie odrzucenia oferty Wykonawcy zawierającej błędy w obliczeniu ceny wynikające z niezgodności z ustawą o VAT.

2.Art. 226 ust. 1 pkt 5 Pzp – przez zaniechanie odrzucenia oferty sprzecznej z warunkami zamówienia (m.in. oferowanie towaru niedostępnego, brak potwierdzenia cech jakościowych, samowolna modyfikacja Formularza Ofertowego).

3.Art. 109 ust. 1 pkt 10 Pzp – przez zaniechanie wykluczenia Wykonawcy, który wprowadził Zamawiającego w błąd w zakresie spełniania warunku doświadczenia.

4.Art. 128 ust. 1 w zw. z art. 16 Pzp – przez dopuszczenie do całkowitej podmiiany Wykazu Dostaw po terminie składania ofert oraz prowadzenie niedozwolonego instruktażu merytorycznego.

5.Art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. b Pzp – przez wybór wykonawcy, który nie złożył wymaganych oświadczeń podmiotowych i nie wykazał spełniania warunków udziału.

Jako konsekwencje wniesionego odwołania, Odwołujący oczekiwał:

- 1.Unieważnienia czynności wyboru oferty najkorzystniejszej.
- 2.Powtórzenia czynności badania i oceny ofert.
- 3.Wykluczenia Wykonawcy Victoria II i odrzucenie jego oferty.
- 4.Zasądzenia od Zamawiającego na rzecz Odwołującego kosztów postępowania.

Krajowa Izba Odwoławcza/Izba rozstrzygając zawisły spór uwzględniła argumentację formalną i prawną odwołania jak również argumentację przedstawioną w pismach Zamawiającego i Przystępującego to jest Wykonawcy wybranego (powyżej wymienione pisma stron i uczestnika znajdują się we wstępnej części uzasadnienia wyroku), również z uwzględnieniem przywołanych w pismach dokumentów przekazanej do akt sprawy dokumentacji postępowania o udzielenie zamówienia publicznego prowadzonej przez Zamawiającego.

Izba co do zarzutów Odwołującego o udzielonych na nie odpowiedzi (całość stanowisk Zamawiającego i Przystępującego/Wykonawcy wybranego) znajdują się we wstępnej części uzasadnienia wyroku:

- 1.**Art. 226 ust. 1 pkt 10 Pzp** – przez zaniechanie odrzucenia oferty Wykonawcy zawierającej **błędy w obliczeniu ceny wynikające z niezgodności z ustawą o VAT**.

Według Odwołującego oferta zawiera następujące błędy w obliczeniu ceny – naruszenie ustawy o VAT (Art. 226 ust. 1 pkt 10 Pzp). Wykonawca złożył ofertę, w której ceny łączone zostały obliczone z pominięciem reguł ustawy o VAT. Ceny brutto winny wynosić odpowiednio:

- 1.Wielkanoc: 166 893,00 zł (Wykonawca podał: 166 820,00 zł).
- 2.Wigilia: 180 426,00 zł (Wykonawca podał: 180 420,00 zł).

Izba zauważyła, że z wyliczeń podanych przez samego Odwołującego wynika, że różnice po korekcie kwot złożonych ofert wynoszą kilkadziesiąt złotych, przy kwotach ofert sięgających kilkaset tysięcy złotych. W związku z tym zarzutem należy odpowiedzieć na pytanie czy taka korekta co do kwot, a także sposobu jej przeprowadzenia, może zostać zakwalifikowana jako błąd w obliczaniu ceny. Powyższy zarzut Odwołującego opierał się na twierdzeniu o naruszeniu ustawy o podatku VAT przez składającego ofertę Wykonawcę wybranego.

Zamawiający szczegółowo ustosunkował się do zarzutu odwołania, stwierdzając przede wszystkim jak poniżej.

W związku z wątpliwościami dotyczącymi sposobu ustalenia właściwych stawek VAT, Zamawiający wystąpił w 2025 r. do Dyrektora do Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej (dalej także DKIS) z wnioskiem o wydanie wiążącej informacji

stawkowej dotyczącej świadczenia polegającego na przygotowaniu paczek z artykułami spożywczymi oraz dostarczenia ich do określonych odbiorców.

W odpowiedzi na złożony wniosek 8 października 2025 r. DKIS wydał decyzję nr 0111-KDSB2-2.440.106.2025.5.MS, z której wynika, że: „w analizowanym przypadku, wszystkie czynności świadczenia będącego przedmiotem wniosku o wydanie wiążącej informacji stawkowej, razem nie składają się na jedną czynność podlegającą opodatkowaniu, a tym samym świadczenia tego nie można uznać za świadczenie kompleksowe Ww. rozstrzygnięcie Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej - z uwagi na analogiczny stan faktyczny - znajduje zastosowanie także dla niniejszego zamówienia i oznacza potrzebę ustalenia wartości (ceny) paczki świątecznej w oparciu o wycenę poszczególnych produktów wraz z właściwymi dla nich stawkami VAT. Zamówienie dotyczące „paczek świątecznych” powinno być zatem traktowane jako dostawa na rzecz Gminy Miejskiej Kraków produktów spożywczych, dla których (dla każdego z nich) winna być zastosowana stawka VAT właściwa dla poszczególnych zamawianych towarów - a zatem odpowiednio albo 5%, albo 8% albo 23%. Usługi związane z pakowaniem, transportem i dostarczeniem paczek powinny być wliczone proporcjonalnie w cenę „towarów”. Na Wykonawcy ciąży przy tym obowiązek prawidłowego skalkulowania cen oraz zastosowania właściwych stawek podatku VAT, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa i przedstawienia ich odpowiednio w ofercie.”

Tym samym **Izba** stwierdza, że wobec wydanej przez Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej wiążącej informacji stawkowej o VAT na dostawę paczek świątecznych, Zamawiający jest nią związany.

Natomiast co do łącznego wyliczenia kosztu dostawy paczek również Zamawiający odniósł się, jak poniżej.

„Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 1 stanowi iloczyn:

1) ceny brutto pojedynczej paczki świątecznej w kwocie zł i ilości 2 000 sztuk zamówionych paczek „na Wielkanoc” co daje wartość brutto w kwocie.... zł w tym podatek VAT %

2) ceny brutto pojedynczej paczki świątecznej w kwocie .. zł i ilości 2 000 sztuk zamówionych

paczek „na Boże Narodzenie” co daje wartość brutto w kwocie.... zł w tym podatek VAT%

Te działania matematyczne są jasne i spójne.

W ocenie **Izby** cena oferty wyliczona w sposób jak powyżej odpowiada postanowieniom swz i sposób jej wyliczenia jest jednoznaczny i zastosowany w ofercie Wykonawcy wybranego.

Natomiast jako prawidłowe podsumowanie tego zarzutu przez Zamawiającego o treści „Zastosowanie się do wiążącej informacji stawkowej nie może być kwalifikowane ani jako „wadliwy mechanizm określania stawek VAT”, ani tym bardziej jako „wymuszenie jednej ceny brutto dla produktów o różnych stawkach: 5%, 8%, 23%”. Każdy z produktów składających się na paczkę objęty jest właściwą stawką VAT, pozwalającą ustalić jego cenę, a następnie zsumować asortyment przewidziany dla paczki z danego sezonu świątecznego, aby ustalić cenę pojedynczej paczki danego sezonu”, jest prawidłowym stanowiskiem.

Natomiast co do powstałych różnic kilkudziesięciu złotych w wycenie oferty Wykonawcy wybranego, Zamawiający odniósł się wyjaśniając powody dokonanych korekt wyjaśniając, że „nie dokonał żadnej zmiany oferty wybranego ostatecznie Wykonawcy, prowadzącej do ukształtowania nowej treści jego oferty. Poprawił wyłącznie oczywiste omyłki rachunkowe zidentyfikowane w tej ofercie. Dodatkowo Zamawiający przeprowadził szczegółową weryfikację oraz przeliczył poszczególne pozycje cenowe podane w załączniku do Formularza Ofertowego. W wyniku tej analizy ustalił, iż nadmiarowo podane (ujawnione) ceny poszczególnych pozycji asortymentu zawierają błędy rachunkowe wynikające z matematycznie nieprawidłowych zaokrągleń poszczególnych cen do dwóch miejsc po przecinku. Błędne zaokrąglenia miały przy tym nieznacznym (znikomy) wpływ na cenę oferty. Pierwotna kwota 347 240,00 zł brutto, po poprawieniu oczywistych omyłek rachunkowych została skorygowana do kwoty 347 340,00 zł brutto. Mówimy zatem o różnicy 100 zł, stanowiącej ułamek procenta w stosunku do wartości zamówienia. Przypomnieć należy, że zgodnie z art. 223 ust. 2 pkt 2 ustawy Zamawiający zobowiązany jest do poprawienia w ofercie oczywistych omyłek rachunkowych, z uwzględnieniem konsekwencji rachunkowych dokonanych poprawek”.

Izba w związku z tak dokonanymi poprawkami omyłek rachunkowych, przy zaokrągleniu dwóch miejsc po przecinku w cyfrze, nie stwierdza naruszenia art. 226 ust. 1 pkt 10 ustawy Pzp, a wręcz wypełnienie obowiązku Zamawiającego wynikającego z treści art.223 ust.2 pkt 2 ustawy Pzp („obowiązek zamawiającego poprawienia w ofercie oczywistych omyłek rachunkowych z uwzględnieniem konsekwencji rachunkowych dokonanych poprawek).

Izba podsumowując zarzut odwołania co do naruszenia art.226 ust.1 pkt 10 ustawy Pzp (zamawiający odrzuca ofertę,

jeżeli zawiera błędy w obliczeniu ceny lub kosztu) nie kwalifikuje zarzutu jako udowodnionego Zamawiającemu i stwierdza, że Zamawiający działał w granicach prawa.

2.Art. 226 ust. 1 pkt 5 ustawy Pzp – przez zaniechanie odrzucenia oferty sprzecznej z warunkami zamówienia (m.in. oferowanie towaru niedostępnego, brak potwierdzenia cech jakościowych, samowolna modyfikacja Formularza Ofertowego).

Zamawiający odpierając zarzut podnosił kwestię kognicji Izby co do ograniczenia rozstrzygania sporu w zakresie wskazanych okoliczności faktycznych sprawy to jest określonych czynności czy też zaniechań Zamawiającego w procedurze przetargowej (art.555 ustawy Pzp – Izba nie może orzekać co do zarzutów, które nie były zawarte w odwołaniu) . W związku z powyższym użycie w odwołaniu formuły „m.in.” Izba traktuje jako wskazanie okoliczności faktycznych wymienionych wyczerpująco, co do okoliczności naruszenia ustawy Pzp przez Zamawiającego. Czyli w przedmiotowej sprawie sprowadza się zakres badania przez Izbę do badania zgodności z prawem następujących faktów: oferowania towaru niedostępnego, braku potwierdzenia cech jakościowych oferowanego towaru, samowolnej modyfikacji Formularza Ofertowego przez Wykonawcę wybranego.

Izba rozstrzygając o zasadności czy braku zasadności powyższego zarzutu (naruszenie art.226 ust.1 pkt 5 ustawy Pzp) w tej części odwołania ogranicza się do badania czy potwierdza się zarzut co do:

„Mieszanki suszu wigilijnego: Wykonawca w wyjaśnieniach przyznał, iż produkt ten jest obecnie niedostępny i będzie w sprzedaży dopiero w listopadzie. Oznacza to, że w dacie składania oferty Wykonawca zaoferował produkt wirtualny, którego nie mógł skutecznie wycenić ani dostarczyć.”- twierdzenie Odwołującego.

„Wymogi jakościowe (Konserwanty): Zamawiający wymagał produktów bez konserwantów. Wykonawca przy mieszance suszu nie złożył żadnego oświadczenia w tym zakresie, a przy mieszance studenckiej złożył jedynie gołostowne zapewnienie, nie przedstawiając żadnych dowodów (kart produktu, poświadczonych informacji od producentów bądź dystrybutorów), co przyznaje sam Zamawiający w wezwaniu z dnia 23.02.2026 r.”.- twierdzenie Odwołującego.

„Brak identyfikacji: Poz. „Herbata 25” nie posiada jednostki (gramy/sztuki). Produkty takie jak Czekolada „Amelia” czy „Majonez Kielecki” występują w wielu wariantach – Wykonawca nie sprecyzował, którą odmianę oferuje, co uniemożliwia porównanie ofert.” - twierdzenie Odwołującego.

„Samowolna modyfikacja Formularza Ofertowego (FO)„Wykonawca dokonał odręcznych skreśleń we wzorze Formularza Ofertowego, zmieniając narzucone przez Zamawiającego gramatury na własne. Zgodnie z orzecznictwem KIO, każda ingerencja we wzór formularza stanowiący opis przedmiotu zamówienia musi skutkować odrzuceniem oferty jako niezgodnej z SWZ.” - twierdzenie Odwołującego.

Zamawiający odniósł się w szczególności do zarzutów odwołania jak poniżej.

Odwołujący bezpodstawnie zarzuca samowolną modyfikację Formularza Ofertowego, w którym Wykonawca dokonał odręcznych skreśleń zmieniając narzucone przez Zamawiającego gramatury na własne.

„Zarzut powyższy jest bezzasadny i wynika z błędnej oceny charakteru dokonanych przez Wykonawcę (najkorzystniejszego) „zmian”. Przywołane już odręczne skreślenia i dopiski odnoszące się do oferowanej gramatury (wyższej niż minimalna) nie stanowiły bowiem niedopuszczalnej modyfikacji treści dokumentu, ale miały charakter porządkujący lub doprecyzowujący oferowane produkty - czyli zasadniczo charakter informacyjny.

W szczególności należy podkreślić, iż Zamawiający w specyfikacji produktów spożywczych (zarówno na „Wielkanoc”, jak i „Boże Narodzenie”) jednoznacznie określił tylko minimalne wymagania dotyczące gramatury oraz rodzaju opakowania produktów.

Mając powyższe ustalenia na uwadze, zarzut samowolnej modyfikacji załącznika do Formularza Ofertowego, należy uznać za bezzasadny i niezaskłujący na uwzględnienie.

Mając powyższe ustalenia na uwadze, zarzut samowolnej modyfikacji załącznika do Formularza Ofertowego, należy uznać za bezzasadny i niezaskłujący na uwzględnienie.”

Izba przyjmując powyższe wyjaśnienia Zamawiającego i nie podważane przez Odwołującego w toku postępowania odwoławczego oraz postanowienia swz, nie stwierdza naruszeń powodujących niezgodność złożonej oferty z treścią swz, w kontekście art.226 ust.1 pkt 5 ustawy Pzp. Jak podnosi Zamawiający gramatura produktów w formularzu ofertowym miała charakter minimalny, więc nie stanowi naruszenia formularza ofertowego zmiana gramatury produktu do wartości rzeczywiście oferowanej, pod warunkiem, że jest wyższa od minimalnej, a na taką okoliczność dokonanych poprawek Odwołujący się nie powoływał. Zarzut w tym zakresie jest nieuprawniony i bezpodstawny.

Z kolei co do zarzutu „mieszanki suszu owoców”.

Izba za Zamawiającym „W pierwszej kolejności należy wskazać, iż Zamawiający, działając z należytą starannością, skierował do Wykonawcy wezwanie (23 lutego 2026 r.) do złożenia wyjaśnień m.in. dla poz. 10 specyfikacji produktów spożywczych - „Boże Narodzenie” (załącznik do Formularza Ofertowego). W treści wezwania Zamawiający wskazał, że Wykonawca zaferował mieszankę owoców suszonych - wigilijnych producenta ORFAMAK, pod nazwą „MIESZANKA SUSZ OWOCÓW”. W odpowiedzi Wykonawca wyjaśnił jednak, iż chodzi o produkt: „Mieszanka Susz Owoców ORFAMAK”. Wskazał też, że jest to produkt sezonowy i dlatego nie jest dostępny w bieżącej sprzedaży. Pojawia się w ofercie handlowej od listopada każdego roku, a zatem w okresie przedświątecznym.

Zamawiający nie poprzestał wyłącznie na tych wyjaśnieniach, lecz dokonał ich weryfikacji, kontaktując się bezpośrednio (rozmowa telefoniczna, z której sporządzono notatkę dostępną w aktach - folder pn. Notatki z rozmów telefonicznych) ze wskazanym producentem. W wyniku tej weryfikacji potwierdził istnienie oferowanego produktu oraz jego sezonowy charakter (okoliczności typowe dla produktów dedykowanych okresowi świątecznemu). Dodatkowo z ostrożnością potwierdził u producenta minimalną wymaganą gramaturę produktu, a ponadto uzyskał kolejne zapewnienie o braku konserwantów w oferowanym produkcie (dlatego produkt może i musi być sezonowy, że nie jest konserwowany - nie nadaje się do długiego przechowywania). Ocena Zamawiającego - co do zgodności oferowanego produktu z SWZ - uwzględniała także fakt, iż w załączniku do Formularza Ofertowego Wykonawca jednoznacznie oświadczył (także pod odpowiedzialnością karną za składanie ewentualnych nieprawdziwych oświadczeń), że dostarczy produkt spełniający wymagania określone w SWZ. Oświadczenie to pozostaje wiążące dla wybranego Wykonawcy i stanowi relewantny element treści oferty.”

Izba wobec złożonych wyjaśnień Zamawiającego oraz postanowień w tym zakresie swz, którym nie zaprzeczył w toku postępowania odwoławczego Odwołujący, zarzut uznaje za bezpodstawny.

Co do braku konserwantów w oferowanych produktach do paczek, również minimalnej gramatury jak i braku porównywalności złożonych ofert przez użyte nazwy produktów, Zamawiający złożył w szczególności następujące wyjaśnienia, jak poniżej.

„Najpierw należy wskazać, iż w odniesieniu do poz. 10 specyfikacji produktów spożywczych - „Boże Narodzenie” (mieszanka owoców suszonych) Zamawiający nie zobowiązywał Wykonawcy do złożenia oświadczenia w zakresie zawartości konserwantów. Wezwanie w tym zakresie dotyczyło wyłącznie obowiązku doprecyzowania oznaczenia producenta oraz nazwy oferowanego produktu, tak aby możliwe było zweryfikowanie jego zgodności z wymaganiami SWZ. Tym samym brak odniesienia się przez Wykonawcę do kwestii konserwantów, w badanej wezwaniem pozycji, nie może być uznany za uchybienie, skoro taki obowiązek nie został na Wykonawcę wprost nałożony.

Odmierna sytuacja dotyczyła poz. 4 specyfikacji produktów spożywczych „Wielkanoc” (mieszanka bakalii - kompozycja orzechów i suszonych owoców, inaczej „mieszanka studencka”). Co do tej pozycji Zamawiający - ponieważ powziął uzasadnione wątpliwości - to wprost wezwał Wykonawcę do złożenia wyjaśnień, w tym oświadczenia, czy oferowany produkt zawiera konserwanty. Wykonawca udzielił stosownych wyjaśnień w tym zakresie, odpowiadając jednoznacznie na wezwanie. Produkt konserwantów nie zawiera.

Zamawiający brał pod uwagę fakt, iż w załączniku do Formularza Ofertowego Wykonawca jednoznacznie oświadczył (pod odpowiedzialnością karną za ewentualne składanie nieprawdziwych oświadczeń), że dostarczy produkt spełniający wymagania określone w SWZ. W konsekwencji należy uznać, iż Wykonawca prawidłowo odpowiedział na wezwanie w zakresie, w jakim był do tego zobowiązany, a Zamawiający nie miał podstaw, ani do żądania dodatkowych dokumentów, ani do kwestionowania złożonych wyjaśnień. Mając powyższe na uwadze, zarzut sformułowany w tym zakresie, należy również uznać za bezzasadny i nie zasługujący na uwzględnienie.

Na koniec tej części Zamawiający stanowczo zaprzecza także zarzutom dotyczącym rzekomego braku identyfikacji oferowanych produktów oraz niemożności porównania ofert. Są one bezzasadne i wynikają z pominięcia treści dokumentacji postępowania, w szczególności specyfikacji produktów spożywczych odpowiednio dla części „Boże Narodzenie” oraz „Wielkanoc”.

Zamawiający jednoznacznie określił bowiem w specyfikacji produktów spożywczych (na „Boże Narodzenie” oraz „Wielkanoc”) wymagania dla zamawianych produktów poprzez wskazanie ich nazw, a także minimalnych wymagań dotyczących gramatury lub rodzaju opakowania. Tym samym zakres oczekiwanych parametrów był precyzyjnie określony i jednakowy dla wszystkich Wykonawców, co zapewniało porównywalność ofert, ale nie uniemożliwiało oferowania produktów o wyższej gramaturze, czy w opakowaniach odpowiadających wymogowi zapewnienia

minimalnego poziomu produktu.

Wybrany ostatecznie Wykonawca, składając swoją ofertę, złożył jednocześnie (podobnie jak inni Wykonawcy) oświadczenie, iż dostarczy produkty zgodne z wymaganiami określonymi przez Zamawiającego w SWZ. Oznaczało to jednoznacznie także obowiązek zapewnienia wskazanych parametrów jakościowych i ilościowych. Oświadczenie to pozostaje wiążące i stanowi podstawę oceny zgodności oferty z wymogami SWZ.

Należy również podkreślić, iż Wykonawca był zobowiązany do wskazania wyłącznie producenta oraz nazwy oferowanego produktu. Pozostałe informacje, czy też dodatkowe parametry (podawane ponad wymagania określone w załączniku do Formularza Ofertowego), nie były obligatoryjne. Ewentualne ich podawanie przez Wykonawców miało charakter nadmiarowy. Zamawiający, dokonując oceny poszczególnych ofert, weryfikował oferowane produkty na podstawie danych zawartych w ofertach, korzystając z ogólnodostępnych źródeł, w szczególności stron internetowych producentów i dystrybutorów. Na tej podstawie Zamawiający ustalał zgodność poszczególnych oferowanych produktów z wymaganiami określonymi w SWZ. Proces ten był jednolity dla wszystkich Wykonawców i zapewniał rzetelną oraz zobiektywizowaną ocenę każdej z ofert, z zachowaniem zasady proporcjonalności, równego traktowania i uczciwej konkurencji Wykonawców.

W konsekwencji rzekomy brak doprecyzowania wariantu oferowanego produktu, w zakresie wykraczającym poza wymagania Zamawiającego, nie może być uznany za uchybienie, ani tym bardziej za okoliczność uniemożliwiającą porównanie ofert. Wszystkie produkty zaofertowane w wybranej ofercie spełniały minimalne wymagania Zamawiającego i były identyfikowalne. Mając powyższe na uwadze, zarzuty opisane w tym zakresie, należy uznać w całości za bezzasadne i niezaskługujące na uwzględnienie.

Izba podziela wyjaśnienia Zamawiającego co do zgodności oferowanych produktów z treścią swz, w tym w kontekście wymagań wynikających z swz, którym to rzekomym niezgodnościom w ofercie Wykonawcy wybranego, nie zaprzeczył Odwołujący w toku postępowania odwoławczego.

Izba podsumowując ocenę zarzutu naruszenia art. 226 ust.1 pkt 5 ustawy Pzp w zakresie podanym w odwołaniu uznaje zarzut za bezpodstawny i nie udowodniony.

3.Art. 109 ust. 1 pkt 10 Pzp – przez zaniechanie wykluczenia Wykonawcy, który **wprowadził Zamawiającego w błąd w zakresie spełniania warunku doświadczenia.**

4.Art. 128 ust. 1 w zw. z art. 16 Pzp – przez dopuszczenie do całkowitej podmiany Wykazu Dostaw po terminie składania ofert oraz prowadzenie niedozwolonego instruktażu merytorycznego.

5.Art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. b Pzp – przez wybór wykonawcy, który nie złożył wymaganych oświadczeń podmiotowych i nie wykazał spełniania warunków udziału.

Według Odwołującego wadliwość oferty Wykonawcy wybranego sprowadza się do następujących okoliczności.

Wprowadzenie w błąd i brak doświadczenia (Art. 109 ust. 1 pkt 10 Pzp);

WMK S.A.: Wykonawca podał w wykazie wartość brutto, która de facto była wartością netto, co miało na celu sztuczne wykazanie spełniania warunku udziału;

SEWS: Przedłożona faktura dokumentuje zwykłą sprzedaż hurtową towaru do firmy, a nie usługę przygotowania, konfekcjonowania i dostawy paczek świątecznych. Są to rodzaje dostaw o zupełnie innym charakterze merytorycznym;

Braki formalne i proceduralne

Wykonawca nie złożył wraz z ofertą oświadczenia o niepodleganiu wykluczeniu (pkt 6.1.5.1 SWZ) oraz informacji o obowiązku podatkowym i sposobie realizacji zamówienia. Zamawiający naruszył zasadę równego traktowania (art. 16 Pzp), prowadząc z Wykonawcą wielokrotną korespondencję zmierzającą do „naprawienia” rażąco wadliwej oferty, co potwierdzają pisma Zamawiającego z dnia 23.02.2026r. oraz 27.02.2026r.

Odwołujący wskazane powyżej sytuacje kwalifikuje do bezwzględnego odrzucenia oferty.

Natomiast Zamawiający w złożonej odpowiedzi na odwołanie podniósł.

„Tymczasem art. 274 ust. 1 ustawy stwierdza: "Zamawiający wzywa wykonawcę, którego oferta została najwyżej oceniona, do złożenia w wyznaczonym terminie, nie krótszym niż 5 dni od dnia wezwania, podmiotowych środków dowodowych, jeżeli wymagał ich złożenia w ogłoszeniu o zamówieniu lub dokumentach zamówienia, aktualnych na dzień złożenia podmiotowych środków dowodowych. Natomiast art. 274 ust. 2 ustawy dopowiada: „Jeżeli jest to niezbędne do

zapewnienia odpowiedniego przebiegu postępowania o udzielenie zamówienia, zamawiający może na każdym etapie postępowania, w tym na etapie składania ofert podlegających negocjacom lub niezwłocznie po ich złożeniu, wezwać wykonawców do złożenia wszystkich lub niektórych podmiotowych środków dowodowych, jeżeli wymagał ich złożenia w ogłoszeniu o zamówieniu lub dokumentach zamówienia, aktualnych na dzień ich złożenia."

Oznacza to, że najpierw Wykonawcy składają swoje oferty (bez podmiotowych środków dowodowych), a dopiero po otwarciu ofert Zamawiający wyznacza im termin na złożenie podmiotowych środków dowodowych. Informację taką Zamawiający zamieszcza także w SWZ - por. pkt 6.2. SWZ: „Na odrębne wezwanie Zamawiającego - za pośrednictwem „Formularza do komunikacji” dostępnego na Platformie e-Zamówienia lub za pośrednictwem poczty elektronicznej na adres z. - Wykonawca zobowiązany jest złożyć podmiotowe środki dowodowe:"

Co więcej, w przypadku błędnego złożenia dokumentów art. 128 ust.1 ustawy nakazuje Zamawiającemu wzywaniem do ich „złożenia, poprawienia lub uzupełnienia”. Cyt.: „Jeżeli wykonawca nie złożył oświadczenia, o którym mowa w art. 125 ust. 1, podmiotowych środków dowodowych, innych dokumentów lub oświadczeń składanych w postępowaniu lub są one niekompletne lub zawierają błędy, zamawiający wzywa wykonawcę odpowiednio do ich złożenia, poprawienia lub uzupełnienia w wyznaczonym terminie, chyba że:

1)wniosek o dopuszczenie do udziału w postępowaniu albo oferta wykonawcy podlegają odrzuceniu bez względu na ich złożenie, uzupełnienie lub poprawienie lub

2)zachodzą przesłanki unieważnienia postępowania.

Wykonywanie przez Zamawiającego obowiązków wynikających z ustawy nie jest zatem ani niedopuszczalną wymianą dokumentów, ani tym bardziej niedopuszczalnym instruktażem.

Warunek udziału w postępowaniu, sformułowany w pkt 5.1. SWZ brzmiał: „W postępowaniu mogą wziąć udział Wykonawcy, którzy - zgodnie z art. 57 pkt 2 ustawy - spełniają warunki udziału w postępowaniu w zakresie posiadania zdolności technicznej lub zawodowej, tj. w okresie ostatnich 3 lat przed upływem terminu składania ofert w postępowaniu (a jeżeli okres prowadzenia działalności jest krótszy, w tym okresie) należycie wykonali co najmniej dwie (2) dostawy tożsame z przedmiotem niniejszego zamówienia, obejmujące przygotowanie i dostarczenie paczek żywnościowych na kwotę minimum 50 000 zł brutto każda z dostaw." Tak sformułowany warunek wybrany Wykonawca spełnił nawet z naddatkiem jakkolwiek istotnie, uczynił to wprowadzając pewne zamieszanie przez dosyłanie kolejnych dokumentów w trzech turach. Wszystkie one jednak zostały złożone w terminie przewidzianym w wezwaniu i tworzyły łącznie pakiet dokumentów mających potwierdzać wykazanie spełniania warunków udziału w postępowaniu poprzez trzy zrealizowane usługi. Co istotne, po zbadaniu tego pakietu, Zamawiający ustalił, iż nie jest potrzebne wzywaniem Wykonawcy do wyjaśniania i uzupełniania dokumentów, ponieważ dwie pozycje doświadczenia odpowiadały minimalnym wymogom warunku (MOPS Kraków i SEWS CABIND POLAND Sp. z.o.o.). Co do podważanej zarzutami pozycji dotyczącej dostarczenia paczek dla Wodociągów Miasta Krakowa S.A., to wskazana pozycja również odpowiadałaby docelowo wymogom minimalnym warunku, choć wymagałaby spójności treści referencji i wykazu (zwracam uwagę, że zarówno cena netto referencyjnej dostawy, czy też jej cena brutto - obie istotnie przekraczały minimalny próg wartościowy).

W ocenie **Izby** wymagane oświadczenia co do nie podlegania wykluczeniu z postępowania zostały złożone w obowiązującym terminie na wezwanie Zamawiającego, jak również Wykonawca wybrany posiada doświadczenie zawodowe wymagane w swz, a wynika to nie tylko z odpowiedzi na odwołanie, ale również z dokumentacji złożonej do akt sprawy przez Zamawiającego.

W tym stanie rzeczy, w ocenie **Izby**, zarzut rzekomego wprowadzenia w błąd Zamawiającego w rozumieniu art. 109 ust. 1 pkt 10 ustawy Pzp nie miał miejsca. Ponadto, na co zwrócił uwagę Zamawiający, zarzut rzekomego wprowadzenia w błąd Zamawiającego w rozumieniu art. 109 ust. 1 pkt 10 ustawy jest przede wszystkim bezpodstawny. Bowiem formalnie odwołuje się do fakultatywnej przesłanki wykluczenia jakiej swz przedmiotowego postępowania nie przewidywała, wskazując w pkt 5.2. swz jedynie art. 109 ust. 1 pkt 7 ustawy to jest jako jedyną fakultatywną podstawę odrzucenia oferty, w związku z art. 109 ust.2 ustawy Pzp (jeżeli zamawiający przewiduje wykluczenie wykonawcy na podstawie ust.1, wskazuje podstawy wykluczenia w ogłoszeniu o zamówieniu lub dokumentach zamówienia).

W ocenie **Izby** zarzut naruszenia art.109 ust.1 pkt 10 ustawy Pzp jest bezpodstawny po pierwsze w związku ze złożonymi dokumentami przez Wykonawcę wybranego co do wymaganego doświadczenia zawodowego, a po drugie jest niedopuszczalny, ponieważ ma charakter fakultatywnej odpowiedzialności, za wprowadzenie w błąd, której to odpowiedzialności fakultatywnie Zamawiający nie przewidział ani w ogłoszeniu o zamówieniu, ani w dokumentach postępowania.

Kolejno, w toku badania i oceny oferty Zamawiający, na podstawie art. 223 ust. 1 ustawy sformułował wezwanie z 23 lutego 2026 r., skierowane do Wykonawcy, aby złożył niezbędne wyjaśnienia dotyczące treści własnej oferty, w tym aby potwierdził informacje wynikające z pominięcia poszczególnych sekcji systemowego Formularza Ofertowego, którego Wykonawca nie złożył wraz z ofertą, poprzestając na złożeniu jedynie części szczególnej tego Formularza, przygotowanej odrębnie przez Zamawiającego na potrzeby składania ofert w postępowaniu. Zgodnie z tym wezwaniem Wykonawca zobowiązany był potwierdzić, iż wybór jego oferty nie będzie prowadził do powstania u Zamawiającego obowiązku podatkowego oraz potwierdzić, że będzie realizował przedmiot umowy samodzielnie, bez udziału podwykonawców. Jednocześnie wszelkie essentialia negotii oferty, w tym informacje niezbędne do oceny oferty w ustalonym kryterium oceny ofert, zostały zawarte w dokumentach złożonych wraz z ofertą (podpisanych przez Wykonawcę kwalifikowanym podpisem elektronicznym - a zatem typem podpisu zapewniającym ważność składanej oferty).

Izba podziela stanowisko Zamawiającego, że brak złożenia systemowej części Formularza Ofertowego (część formularza pobierana z systemu e-Zamówień) kreuje wyłącznie niezgodność formy a nie treści składanej oferty. W załączniku do Formularza Ofertowego, stanowiącym jego integralną część, znalazły się wszystkie niezbędne informacje wymagane przez Zamawiającego do oceny oferty, w tym szczegółowe dane dotyczące oferowanych produktów, cen, stawek podatku VAT, czy inne informacje istotne dla oceny zgodności oferty z wymaganiami SWZ. W konsekwencji, pomimo stwierdzenia braku systemowej części Formularza Ofertowego (części z platformy e-Zamówienia), wszystkie dane potrzebne do dokonania rzetelnej oceny oferty były dostępne w części roboczej (załącznik do Formularza Ofertowego), a zatem tej jego części, którą Zamawiający przygotował jako miejsce dla podania przez Wykonawców danych szczegółowych ich ofert.

Zamawiający wyjaśnił również, że w piśmie z 27 lutego 2026 r. została przekazana wykonawcy jedynie informacja o poprawieniu w ofercie Wykonawcy (najkorzystniejszego) oczywistych omyłek rachunkowych. Działania te wykonane zostały na podstawie art. 223 ust. 2 pkt 2 ustawy. Bowiem poprawa oczywistych omyłek rachunkowych jest obowiązkiem Zamawiającego, a nie jego prawem. Dodatkowo, korzystając z opisanej szczegółowo powyżej podstawy prawnej z art. 274 ust. 2 ustawy, Zamawiający w tym samym piśmie zawarł wezwanie do złożenia podmiotowych środków dowodowych określonych w pkt 6.2. SWZ, tak aby usprawnić przebieg postępowania.

W ocenie **Izby** braki stwierdzone w samym formularzu ofertowym nie przesądziły w przedmiotowej sprawie o niezgodności oferty z warunkami zamówienia (art.226 ust.1 pkt 5 Pzp), ponieważ jej niezbędne elementy do oceny zgodności w warunkami zamówienia, o czym nadmieniono powyżej, znajdowały się w załączniku do formularza ofertowego.

Izba połączyła argumentację rozstrzygającą zarzuty (3,4,5) co do naruszenia:

- 3.**Art. 109 ust. 1 pkt 10 Pzp** – przez zaniechanie wykluczenia Wykonawcy, który **wprowadził Zamawiającego w błąd w zakresie spełniania warunku doświadczenia.**
- 4.**Art. 128 ust. 1 w zw. z art. 16 Pzp** – przez dopuszczenie do całkowitej podmiany Wykazu Dostaw po terminie składania ofert oraz prowadzenie niedozwolonego instruktażu merytorycznego.
- 5.**Art. 226 ust. 1 pkt 2 lit. b Pzp** – poprzez wybór wykonawcy, który nie złożył wymaganych oświadczeń podmiotowych i nie wykazał spełniania warunków udziału,

ponieważ merytorycznie są ze sobą powiązane co do przedmiotu zarzutu, możliwości uzupełnienia czy poprawienia oświadczeń, jaki i ewentualnego skutku wprowadzenia zamawiającego w błąd co do spełnienia.

Izba podziela argumentację Zamawiającego co do przedstawionego stanowiska w sprawie, w związku z zarzutami odwołania (zarzuty: 3;4;5) i stwierdza, że zarzuty są niezasadne w kontekście złożonej oferty przez Wykonawcę wybranego jak i udzielonych wyjaśnień na wezwanie Zamawiającego.

Podsumowując **Izba** nie stwierdza naruszeń przepisów ustawy Pzp, które miałyby istotny wpływ na wynik postępowania Zamawiającego o udzielenie zamówienia publicznego, a co by przesądzało o uwzględnieniu odwołania (art.554 ust.1 pkt 1 ustawy Pzp).

Reasumując powyższe orzeczone jak w sentencji wyroku.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczone na podstawie art.557 i art.574 ustawy z dnia 11 września 2019 r. - Prawo zamówień publicznych (Dz. U. 2022 r. poz. 1710 ze zm.) stosownie do jego wyniku, zgodnie z § 8 ust. 2 pkt 1) rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania z dnia 30 grudnia 2020 r. (Dz.U. z 2020 r. poz. 2437) zwanego dalej „rozporządzeniem”, zaliczając w poczet postępowania odwoławczego koszt wpisu od odwołania,

uiszczony przez odwołującego w kwocie 7.500,00 złotych i zasądzając od Odwołującego kwotę 4.870,25 zł. na rzecz Zamawiającego tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.

Przewodniczący.....